

Europeiska unionens officiella tidning

L 161

Svensk utgåva

Lagstiftning

femtionde årgången

22 juni 2007

Innehållsförteckning

I Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras

FÖRORDNINGAR

- ★ **Rådets förordning (EG) nr 700/2007 av den 11 juni 2007 om saluföring av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre** 1
- Kommissionens förordning (EG) nr 701/2007 av den 21 juni 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker 9
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 702/2007 av den 21 juni 2007 om ändring av förordning (EEG) nr 2568/91 om egenskaper hos olivolja och olivolja av pressrester och om lämpliga analysmetoder** 11
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 703/2007 av den 21 juni 2007 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung med avseende på dihydrostreptomycin och streptomycin ⁽¹⁾** 28
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 704/2007 av den 21 juni 2007 om ändring av förordning (EG) nr 2707/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande gemenskapsstöd för utdelning av mjölk och vissa mjölkprodukter till skolelever** 31
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 705/2007 av den 21 juni 2007 om fastställande för regleringsåret 2007/08 av stödbeloppet för päron avsedda för bearbetning** 32
- ★ **Kommissionens förordning (EG) nr 706/2007 av den 21 juni 2007 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av fordon och ett harmoniserat provningsförfarande för mätning av läckage från vissa luftkonditioneringsystem ⁽¹⁾** 33
- Kommissionens förordning (EG) nr 707/2007 av den 21 juni 2007 om inledande av en anbudsinfordran för försäljning av vinalkohol för användning som bioetanol i gemenskapen 53

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

(forts. på nästa sida)

Pris: 18 EUR

SV

De rättsakter vilkas titlar är tryckta med fin stil är sådana rättsakter som har avseende på den löpande handläggningen av jordbrukspolitiska frågor. De har normalt begränsad giltighetstid.

Beträffande alla övriga rättsakter gäller att titlarna är tryckta med fet stil och föregås av en asterisk.

DIREKTIV

- ★ **Kommissionens direktiv 2007/37/EG av den 21 juni 2007 om ändring av bilagorna I och II till rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om tygodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁾** 60
-

II Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt

BESLUT

Rådet

2007/431/EG:

- ★ **Rådets beslut av den 7 juni 2007 om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2006 om arbete till sjöss** 63

Kommissionen

2007/432/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 juni 2007 om förlängning av giltighetstiden för beslut 2002/499/EG när det gäller naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* med ursprung i Republiken Korea [delgivet med nr K(2007) 2495]** 65

2007/433/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 18 juni 2007 om tillfälliga nödgärder för att förhindra att *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell förs in till och sprids i gemenskapen [delgivet med nr K(2007) 2496]** 66

2007/434/EG:

- ★ **Kommissionens beslut av den 21 juni 2007 om ändring av beslut 2006/415/EG vad gäller vissa skyddsåtgärder i samband med högpatoget aviär influensa av subtyp H5 hos fjäderfå i Tjeckien [delgivet med nr K(2007) 3120] ⁽¹⁾** 70

⁽¹⁾ Text av betydelse för EES

I

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och som skall offentliggöras)

FÖRORDNINGAR

RÅDETS FÖRORDNING (EG) nr 700/2007

av den 11 juni 2007

om saluföring av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

(4) Det finns därför en risk för oklarhet och för att konsumenterna vilseleds.

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 37.2,

(5) För att förbättra den inre marknadens funktion bör saluföringen av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre organiseras på ett så öppet sätt som möjligt. Det blir därigenom också möjligt att organisera produktionen på ett bättre sätt. De varubeteckningar som skall användas på respektive språk i var och en av medlemsstaterna för saluföringen av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre bör därför specificeras. Kvaliteten på konsumentupplysningarna kommer också härigenom att förbättras.

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande, och

av följande skäl:

(6) I vissa fall omfattas kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre av skydd enligt rådets förordning (EG) nr 510/2006 av den 20 mars 2006 om skydd av geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar för jordbruksprodukter och livsmedel⁽²⁾. I dessa fall säljs köttet under en skyddad beteckning eller ursprungsbeteckning och kan därför lätt identifieras av aktörer och konsumenter. Den här förordningen bör därför inte påverka dessa skyddade beteckningar och ursprungsbeteckningar.

(1) I artikel 2 andra stycket, jämförd med artikel 2 första stycket b, i rådets förordning (EG) nr 1254/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för nötkött⁽¹⁾ anges att rådet skall anta allmänna regler beträffande åtgärder som främjar en bättre organisation av produktionen, bearbetningen och saluföringen av nötkött.

(2) Systemen för produktion av nötkreatur som är tolv månader eller yngre och slaktdjurens egenskaper skiljer sig ofta åt från medlemsstat till medlemsstat. På de främsta konsumentmarknaderna i gemenskapen saluförs i allmänhet kött från dessa olika produktionssystem med samma varubeteckning.

(7) Ett antal studier har visat att köttets organoleptiska egenskaper, t.ex. dess mörhetsgrad, smak och färg, beror på hur gamla djuren är vid slakt och på vilken typ av foder de fått.

(3) Erfarenheten visar att detta kan påverka handeln negativt och skapa illojal konkurrens. Därmed påverkas också upprättandet av den inre marknaden och dess funktion.

(8) Enligt ett offentligt samråd som kommissionen organiserade 2005 uppgav en majoritet av konsumenterna att slaktåldern och typen av foder är viktiga kriterier för bedömningen av köttets kvalitet. Däremot förefaller slaktvikten vara av mindre betydelse.

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 21. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EUT L 93, 31.3.2006, s. 12. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

- (9) Produktionssystemen och den fodertyp som används för djur som är tolv månader eller yngre är kopplade till djurens slaktålder. Slaktåldern kan lättare kontrolleras än fodertypen. Följaktligen bör tillräcklig tydlighet kunna uppnås genom att olika varubeteckningar används beroende på djurens slaktålder.
- (10) Enligt samma samråd anser de flesta konsumenter att djur som är åtta månader eller yngre bör tillhöra en egen kategori. Denna slaktålder används också som kriterium för beviljande av slaktbidrag enligt artikel 130 i rådets förordning (EG) nr 1782/2003 av den 29 september 2003 om upprättande av gemensamma bestämmelser för system för direktstöd inom den gemensamma jordbrukspolitikerna och om upprättande av vissa stödssystem för jordbrukare⁽¹⁾. Det förefaller därför lämpligt att utgå från denna slaktålder för att dela in kategorin med djur som är tolv månader eller yngre i två undergrupper.
- (11) Samrådet visade också att konsumenternas förväntningar på en viss varubeteckning kan skilja sig åt från medlemsstat till medlemsstat. Vid valet av varubeteckningar bör det därför i görligaste mån tas hänsyn till medlemsstaternas seder och bruk så att konsumenterna kan välja varor som motsvarar deras förväntningar.
- (12) Det bör också föreskrivas att kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre bör märkas med en bokstavs-beteckning som anger vilken underkategori köttet tillhör.
- (13) Aktörer som önskar komplettera de varubeteckningar som föreskrivs i denna förordning med frivilliga uppgifter bör kunna göra detta i enlighet med förfarandet i artiklarna 16 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 av den 17 juli 2000 om upprättande av ett system för identifiering och registrering av nötkreatur samt märkning av nötkött och nötköttsprodukter⁽²⁾.
- (14) För att se till att uppgifterna i märkningen används på det sätt som avses i denna förordning bör man registrera de uppgifter som behövs för att det i varje etapp av produktionen och saluföringen skall vara möjligt att kontrollera att uppgifterna i märkningen stämmer. I detta syfte bör det vara möjligt att använda det registrerings-system som avses i artikel 1 i kommissionens förordning (EG) nr 1825/2000 av den 25 augusti 2000 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1760/2000 när det gäller märkning av nötkött och nötköttsprodukter⁽³⁾, med förbehåll för nödvändig anpassning.
- (15) Medlemsstaterna bör utse de myndigheter som är behöriga att genomföra kontroller som rör villkoren i denna förordning, och det bör föreskrivas att kommissionen skall se till att dessa villkor är uppfyllda, vid behov genom kontroller på plats.
- (16) Av enhetlighetsskäl bör det fastställas bestämmelser för att se till att kött som importeras från tredjeländer uppfyller villkoren i denna förordning. Det bör därför föreskrivas att ett tredjepartsorgan som utför kontroller skall kunna ge garantier för att det har nödvändig expertkunskap och är opartiskt och objektivt.
- (17) Medlemsstaterna bör fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och se till att de genomförs. Sanktionerna bör vara effektiva, proportionella och avskräckande.
- (18) De åtgärder som är nödvändiga för tillämpningen av denna förordning bör antas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som skall tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter⁽⁴⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte och tillämpningsområde

1. I denna förordning fastställs villkor för saluföring i gemenskapen av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre och särskilt de varubeteckningar som skall användas.

Förordningen skall tillämpas på kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre och som slaktas efter den 1 juli 2008, oavsett om det produceras i gemenskapen eller importeras från ett tredjeländ.

⁽¹⁾ EUT L 270, 21.10.2003, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 552/2007 (EUT L 131, 23.5.2007, s. 10).

⁽²⁾ EGT L 204, 11.8.2000, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006.

⁽³⁾ EGT L 216, 26.8.2000, s. 8. Förordningen ändrad genom förordning (EG) nr 275/2007 (EUT L 76, 16.3.2007, s. 12).

⁽⁴⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11).

2. Denna förordning skall tillämpas utan att det påverkar tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 1183/2006 av den 24 juli 2006 om fastställande av en gemenskapsskala för klassificering av slaktkroppar av vuxna nötkreatur⁽¹⁾.

3. Denna förordning skall inte tillämpas på kött av nötkreatur som omfattas av en skyddad ursprungsbezeichnung eller geografisk beteckning som registrerats i enlighet med förordning (EG) nr 510/2006 före den 29 juni 2007.

Artikel 2

Definition

I denna förordning avses med kött slaktkroppar, kött, även urbenat, och slakteriprodukter, även styckade, som är avsedda som livsmedel och härrör från nötkreatur som är tolv månader eller yngre, i färskt, fryst eller djupfryst tillstånd, även emballerat eller förpackat.

Artikel 3

Klassificering av nötkreatur i slakthuset

Vid slakten skall aktörerna under översyn av den behöriga myndigheten enligt artikel 8.1 klassificera varje nötkreatur som är tolv månader eller yngre i någon av de kategorier som anges i bilaga I.

Artikel 4

Varubeteckningar

1. Varubeteckningen är det namn under vilket ett livsmedel säljs enligt artikel 5.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG av den 20 mars 2000 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om märkning och presentation av livsmedel samt om reklam för livsmedel⁽²⁾.

Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre får endast saluföras i medlemsstaterna under den eller de för varje medlemsstat fastställda varubeteckningar som anges i bilaga II.

De varubeteckningar som avses i första stycket får kompletteras med en uppgift om namnet eller beteckningen på den styckningsdel eller slaktbiprodukt det är fråga om.

2. De varubeteckningar som anges i bilaga IIA och eventuella nya beteckningar som härrör från dessa varubeteckningar får endast användas om alla krav i denna förordning är uppfyllda.

Orden *veau*, *teleci*, *Kalb*, *μσοχάρι*, *ternera*, *kalv*, *veal*, *vitello*, *vitella*, *kalf*, *vitela* och *teletina* får inte användas i en varubeteckning eller i en märkning som avser kött från djur som är äldre än tolv månader.

⁽¹⁾ EUT L 214, 4.8.2006, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 109, 6.5.2000, s. 29.

Artikel 5

Obligatoriska uppgifter i märkningen

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 3.1 i direktiv 2000/13/EG och artiklarna 13, 14 och 15 i förordning (EG) nr 1760/2000 skall aktörerna i varje etapp av produktionen och saluföringen märka kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre med följande uppgifter:

a) Uppgift om djurens slaktålder, vilken skall anges antingen med formeln "slaktålder: högst 8 månader", när det gäller djur som är åtta månader eller yngre, eller "slaktålder: från 8 till 12 månader", när det gäller djur som är äldre än åtta månader men inte äldre än tolv månader.

b) Varubeteckning enligt artikel 4 i denna förordning.

Med avvikelse från punkt a) får aktörerna emellertid vid varje etapp av produktionen och saluföringen, utom försäljningen, till slutkonsumenten ersätta slaktåldern med bokstavsbezeichnung för kategori enligt bilaga I till denna förordning.

2. När det gäller kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre som saluförs oförpackat i detaljhandeln till slutkonsumenterna skall medlemsstaterna fastställa bestämmelser för hur de uppgifter som avses i punkt 1 skall anges.

Artikel 6

Frivilliga uppgifter i märkningen

Aktörerna får komplettera de obligatoriska uppgifter som avses i artikel 5 med frivilliga uppgifter som godkänts i enlighet med förfarandet i artiklarna 16 och 17 i förordning (EG) nr 1760/2000.

Artikel 7

Registrering

För varje etapp av produktionen och saluföringen av kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre skall aktörerna, för att garantera att de märkningsuppgifter som avses i artiklarna 5 och 6 är korrekta, registrera särskilt följande uppgifter:

- a) Djurens identifieringsnummer och födelsedata, endast på slakterinivå.
- b) Ett referensnummer som gör att identifieringen av de djur som köttet kommer från kan kopplas till varubeteckning, slaktålder och den bokstavsbezeichnung för kategori som anges i märkningen.
- c) Uppgift om när djuren och köttet anländer till anläggningen och lämnar den, så att relationen mellan dessa båda tidpunkter kan fastställas.

Artikel 8

Officiella kontroller

1. Medlemsstaterna skall före den 1 juli 2008 utse den eller de behöriga myndigheter som skall ansvara för officiella kontroller för att kontrollera tillämpningen av denna förordning och underrätta kommissionen om detta.

2. Officiella kontroller skall utföras av den eller de behöriga myndigheterna i enlighet med de allmänna principer som fastställs i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 882/2004 av den 29 april 2004 om offentlig kontroll för att säkerställa kontrollen av efterlevnaden av foder- och livsmedelslagstiftningen samt bestämmelserna om djurhälsa och djurskydd⁽¹⁾.

3. Kommissionen skall tillsammans med de behöriga myndigheterna se till att medlemsstaterna iakttar bestämmelserna i denna förordning.

Kommissionens experter skall utföra kontroller på plats för att se till att denna förordning tillämpas, om så krävs tillsammans med medlemsstaternas behöriga myndigheter och i förekommande fall med experter i medlemsstaterna.

Den medlemsstat på vars territorium en kontroll utförs skall bistå kommissionen med all den hjälp som behövs för att den skall kunna utföra sina uppgifter.

Artikel 9

Kött som importeras från tredjeländer

1. Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre som importeras från tredjeländer skall saluföras i gemenskapen i enlighet med denna förordning.

2. Aktörer från ett tredjeland som önskar saluföra kött av det slag som avses i punkt 1 på gemenskapsmarknaden skall låta en behörig myndighet i det aktuella tredjelandet eller, om det inte är möjligt, ett oberoende tredjepartsorgan, granska deras verksamhet. Det oberoende organet skall lämna fullständiga garantier för uppfyllande av villkoren för Europastandard EN 45011 eller Internationella standardiseringsorganisationens (ISO) och Internationella elektrotekniska kommissionens (IEC) guide 65 [ISO/IEC 65] (Allmänna krav för organ som handhar produktcertifieringsprogram).

Den behöriga myndigheten eller, i tillämpliga fall, det oberoende tredjepartsorganet, skall säkerställa att villkoren i denna förordning är uppfyllda.

Artikel 10

Sanktioner

Medlemsstaterna skall fastställa bestämmelser om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i denna förordning och skall vidta alla nödvändiga åtgärder för att se till att de genomförs. Sanktionerna skall vara effektiva, proportionella och avskräckande. Medlemsstaterna skall underrätta kommissionen om dessa bestämmelser senast den 1 juli 2009 och utan dröjsmål meddela eventuella senare ändringar som berör dessa.

Artikel 11

Tillämpningsåtgärder

1. De åtgärder som är nödvändiga för att tillämpa denna förordning skall antas i enlighet med det förfarande som avses i artikel 12.2. Åtgärderna skall särskilt omfatta följande:

a) Praktiska bestämmelser om var kategoribeteckningen som fastställs i bilaga I till denna förordning skall anges och hur stora bokstäver som skall användas.

b) Bestämmelser om kontroll av att denna förordning iakttas vid import av kött från tredjeländer enligt artikel 9.

2. Bilaga II del B får ändras i enlighet med förfarandet i artikel 12.2.

⁽¹⁾ EUT L 165, 30.4.2004, s. 1. Rättat i EUT L 191, 28.5.2004, s. 1.

*Artikel 12***Kommitté**

1. Kommissionen skall biträdas av den förvaltningskommitté för nötkött som inrättats enligt artikel 42 i förordning (EG) nr 1254/1999.

2. När det hänvisas till denna artikel, skall artiklarna 4 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den tid som avses i artikel 4.3 i beslut 1999/468/EG skall vara en månad.

*Artikel 13***Övergångsbestämmelser**

Kött av nötkreatur som är tolv månader eller yngre och som slaktas före den 1 juli 2008 får även fortsättningsvis saluföras utan att kraven i denna förordning uppfylls.

*Artikel 14***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 1 juli 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Luxemburg den 11 juni 2007.

På rådets vägnar

H. SEEHOFER

Ordförande

*BILAGA I***Kategorier av nötkreatur som är tolv månader eller yngre**

Vid slakt skall nötkreatur som är tolv månader eller yngre klassificeras i en av följande två kategorier:

A) Kategori V: nötkreatur som är åtta månader eller yngre.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: V.

B) Kategori Z: nötkreatur som är äldre än åtta månader men högst tolv månader.

Bokstavsbezeichnung för kategorin: Z.

Klassificeringen skall i medlemsstaterna göras på grundval av de uppgifter som ingår i djurpasset eller, om sådant saknas, på grundval av de uppgifter som finns i den databas som avses i artikel 5 i förordning (EG) nr 1760/2000.

BILAGA II

Förteckning över de varubeteckningar som avses i artikel 4

A) Kött av nötkreatur i kategori V:

Saluföringsland	Varubeteckning
Belgien	veau, viande de veau / kalfsvlees / Kalbfleisch
Bulgarien	месо от малки телета
Tjeckien	telecí
Danmark	lyst kalvekød
Tyskland	Kalbfleisch
Estland	vasikaliha
Grekland	μοσχάρι γάλακτος
Spanien	ternera blanca, carne de ternera blanca
Frankrike	veau, viande de veau
Irland	veal
Italien	vitello, carne di vitello
Cypern	μοσχάρι γάλακτος
Lettland	teļa gaļa
Litauen	veršiena
Luxemburg	veau, viande de veau / Kalbfleisch
Ungern	borjúhús
Malta	vitella
Nederländerna	kalfsvlees
Österrike	Kalbfleisch
Polen	cielęcina
Portugal	vitela
Rumänien	carne de vițel
Slovenien	teletina
Slovakien	teľacie mäso
Finland	vaalea vasikanliha / ljust kalvkött
Sverige	ljust kalvkött
Förenade kungariket	veal

B) Kött av nötkreatur i kategori Z:

Saluföringsland	Varubeteckning
Belgien	jeune bovin, viande de jeune bovin / jongrundvlees / Jungrindfleisch
Bulgarien	телешко месо
Tjeckien	hovézí maso z mladého skotu
Danmark	kalvekød
Tyskland	Jungrindfleisch
Estland	noorloomaliha
Grekland	vealó μοσχάρι
Spanien	ternera, carne de ternera
Frankrike	jeune bovin, viande de jeune bovin
Irland	rosé Veal
Italien	vitellone, carne di vitellone
Cypern	vealó μοσχάρι
Lettland	jaunlopa gaļa
Litauen	jautiena
Luxemburg	jeune bovin, viande de jeune bovin / Jungrindfleisch
Ungern	növendék marha húsa
Malta	vitellun
Nederländerna	rosé kalfsvlees
Österrike	Jungrindfleisch
Polen	młoda wołowina
Portugal	vitelão
Rumänien	carne de tineret bovin
Slovenien	meso težjih telet
Slovakien	mäso z mladého dobytka
Finland	vasikanliha / kalvkött
Sverige	kalvkött
Förenade kungariket	beef

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 701/2007**av den 21 juni 2007****om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångspriset för vissa frukter och grönsaker**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av kommissionens förordning (EG) nr 3223/94 av den 21 december 1994 om tillämpningsföreskrifter för importordningen för frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 4.1, och

av följande skäl:

- (1) I förordning (EG) nr 3223/94 anges som tillämpning av resultaten av de multilaterala förhandlingarna i Uruguay-rundan kriterierna för kommissionens fastställande av schablonvärdena vid import från tredje land för de pro-

dukter och de perioder som anges i bilagan till den förordningen.

- (2) Vid tillämpningen av dessa kriterier bör schablonvärdena vid import fastställas till de nivåer som anges i bilagan till denna förordning.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

De schablonvärden vid import som avses i artikel 4 i förordning (EG) nr 3223/94 skall fastställas enligt tabellen i bilagan.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den 22 juni 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Jean-Luc DEMARTY

Generaldirektör för jordbruk och
landsbygdsutveckling

⁽¹⁾ EGT L 337, 24.12.1994, s. 66. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 386/2005 (EUT L 62, 9.3.2005, s. 3).

BILAGA

till kommissionens förordning av den 21 juni 2007 om fastställande av schablonvärden vid import för bestämning av ingångsriset för vissa frukter och grönsaker

(EUR/100 kg)

KN-nr	Kod för tredjeland ⁽¹⁾	Schablonvärde vid import
0702 00 00	MA	31,6
	TR	81,1
	ZZ	56,4
0707 00 05	TR	148,5
	ZZ	148,5
0709 90 70	TR	86,6
	ZZ	86,6
0805 50 10	AR	53,4
	TR	92,6
	UY	68,9
	ZA	58,2
	ZZ	68,3
0808 10 80	AR	92,0
	BR	84,0
	CA	102,7
	CL	86,0
	CN	88,0
	CO	90,0
	NZ	98,0
	US	109,3
	UY	78,0
	ZA	98,5
	ZZ	92,7
0809 10 00	TR	201,3
	ZZ	201,3
0809 20 95	TR	288,0
	US	341,9
	ZZ	315,0
0809 30 10, 0809 30 90	CL	101,4
	US	149,4
	ZA	88,5
	ZZ	113,1
0809 40 05	IL	164,9
	US	222,0
	ZZ	193,5

⁽¹⁾ Landsbeteckningar som fastställs i kommissionens förordning (EG) nr 1833/2006 (EUT L 354, 14.12.2006, s. 19). Koden "ZZ" betecknar "övrigt ursprung".

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 702/2007

av den 21 juni 2007

om ändring av förordning (EEG) nr 2568/91 om egenskaper hos olivolja och olivolja av pressrester och om lämpliga analysmetoder

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 865/2004 av den 29 april 2004 om den gemensamma organisationen av marknaden för olivolja och bordsoliver och om ändring av förordning (EEG) nr 827/68 ⁽¹⁾, särskilt artikel 5.3, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EEG) nr 2568/91 ⁽²⁾ fastställs de fysiska och kemiska egenskaperna hos olivolja och olivolja av olivrestprodukter (pressrester) samt metoder för bedömning av dessa egenskaper. Dessa metoder och gränsvärdena för oljornas egenskaper bör uppdateras med beaktande av synpunkter från kemiska experter och i samstämmighet med Internationella olivoljerådets utredningar.
- (2) Kemiexperterna gör framför allt den bedömningen att kvantifieringen av procentandelen 2-glycerylmonopalmitat är mer exakt för detektion av esterifierade oljor. En sänkning av gränsvärdet för stigmastadien i jungfruoljor skulle göra det möjligt att bättre separera jungfruoljor och raffinerade olivoljor.
- (3) För att ge tid till anpassning till de nya standarderna och införskaffande av den utrustning som krävs för tillämpningen av dessa och för att inte orsaka störningar i handeln bör denna förordning inte börja tillämpas förrän den 1 januari 2008. Av samma skäl bör det föreskrivas att olivolja och olivolja av olivrestprodukter, som framställts och märkts på lagligt sätt i gemenskapen eller på

lagligt sätt importerats till gemenskapen och övergått till fri omsättning före den dagen, får saluföras till dess att lagren tömts.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för olivolja och bordsoliver.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Förordning (EEG) nr 2568/91 skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 2.1 skall sjätte strecksatsen ersättas med följande:

”— För bestämning av andelen 2-glycerylmonopalmitat, den metod som anges i bilaga VII.”

2. Bilagorna skall ändras i enlighet med bilagan till den här förordningen.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning träder i kraft den 1 januari 2008.

Produkter som lagligen framställts och märkts i gemenskapen eller som lagligen importerats till gemenskapen och övergått till fri omsättning före den 1 januari 2008 får emellertid saluföras till dess att lagren tar slut.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EUT L 161, 30.4.2004, s. 97. Rättad i EUT L 206, 9.6.2004, s. 37.

⁽²⁾ EGT L 248, 5.9.1991, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1989/2003 (EUT L 295, 13.11.2003, s. 57).

BILAGA

Bilagorna till förordning (EEG) nr 2568/91 skall ändras på följande sätt:

1. Sammanfattningen skall ändras på följande sätt:

a) Rubriken till bilaga II skall ersättas med följande:

”Bestämning av fria fettsyror, metod vid låg temperatur”

b) Rubriken på bilaga VII skall ersättas med följande:

”Bestämning av procentandelen 2-glycerylmonopalmitat”

2. Bilaga I skall ersättas med följande:

"BILAGA I

OLIVOLJEEGENSKAPER

Kategori	Syrhalt (%) (*)	Peroxid värde mEq O ₂ /kg (*)	Vaxer mg/kg (**)	2-glycerimonoalmitat (%)	Stigma-stadien mg/kg (1)	Skilnad mellan ECN42 HPLC och ECN42 teoretisk beräkning	K ₂₃₂ (*)	K ₂₇₀ (*)	Delta-K (*)	Organoleptisk bedömning Defekternas medianvärde (Md) (*)	Organoleptisk bedömning Medianvärde för fruktighet (Mf) (*)
1. Extra jungfruolja	≤ 0,8	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,0 om % total palmitinsyra > 14 %	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,50	≤ 0,22	≤ 0,01	Md = 0	Mf > 0
2. Jungfruolja	≤ 2,0	≤ 20	≤ 250	≤ 0,9 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,0 om % total palmitinsyra > 14 %	≤ 0,10	≤ 0,2	≤ 2,60	≤ 0,25	≤ 0,01	Md ≤ 2,5	Mf > 0
3. Bomolja	> 2,0	—	≤ 300 (3)	≤ 0,9 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,1 om % total palmitinsyra > 14 %	≤ 0,50	≤ 0,3	—	—	—	Md > 2,5 (2)	—
4. Raffinerad olivolja	≤ 0,3	≤ 5	≤ 350	≤ 0,9 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,1 om % total palmitinsyra > 14 %	—	≤ 0,3	—	≤ 1,10	≤ 0,16	—	—
5. Olivolja – sammansatt av raffinerad olivolja och jungfruolja	≤ 1,0	≤ 15	≤ 350	≤ 0,9 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,0 om % total palmitinsyra ≤ 14 % ≤ 1,0 om % total palmitinsyra > 14 %	—	≤ 0,3	—	≤ 0,90	≤ 0,15	—	—
6. Oraffinerad olja av olivrestprodukter	—	—	> 350 (4)	≤ 1,4	—	≤ 0,6	—	—	—	—	—
7. Raffinerad olivolja av olivrestprodukter	≤ 0,3	≤ 5	> 350	≤ 1,4	—	≤ 0,5	—	≤ 2,00	≤ 0,20	—	—
8. Olivolja av olivrestprodukter	≤ 1,0	≤ 15	> 350	≤ 1,2	—	≤ 0,5	—	≤ 1,70	≤ 0,18	—	—

(1) Summa isomerer som kan (eller inte kan) separeras i kapillärkolonn.

(2) Eller när medianvärdet för påvisbara defekter är lägre eller lika med 2,5 och medianvärdet för fruktighet är lika med 0.

(3) Olja med en sammanlagd vaxhalt mellan 300 mg/kg och 350 mg/kg betraktas som bomolja om den sammanlagda mängden alifatiska alkoholer är lägre än eller lika med 350 mg/kg eller om andelen erytrodiol och uvaol är lägre än eller lika med 3,5 %.

(4) Olja med en sammanlagd vaxhalt mellan 300 mg/kg och 350 mg/kg betraktas som oraffinerad olja av pressrester om den sammanlagda mängden alifatiska alkoholer är högre än 350 mg/kg eller om andelen erytrodiol och uvaol är högre än 3,5 %.

Kategori	Syrahalt (%)						Summa trans-linolen- och trans-linolen-isomerer (%)	Sterolsammansättning						Steroler totalt (mg/kg)	Erytrodiol och uvaol (%) (**)
	Myr-Syrahalt (%)	Linolen (%)	Arakin (%)	Eikosen-syra (%)	Behen-syra (%)	Lignocerin-syra (%)		Summa isomerer transoljesyra (%)	Kolesterol (%)	Brassikasterol (%)	Kam-posterol (%)	Stigma-sterol (%)	Betasitosterol (%) (†)		
1. Extra jungfruolja	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
2. Jungfruolja	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,05	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
3. Bomolja	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,10	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5 (‡)
4. Bomolja	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
5. Olivolja – sammansatt av raffinerade olivoljor och jungfruolja	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,2	≤ 0,2	≤ 0,30	≤ 0,5	≤ 0,1	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 000	≤ 4,5
6. Raffinerad olja av olivrestprodukter	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,20	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	—	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 2 500	> 4,5 (‡)
7. Raffinerad olivolja av olivrestprodukter	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 800	> 4,5
8. Olivolja av olivrestprodukter	≤ 0,05	≤ 1,0	≤ 0,6	≤ 0,4	≤ 0,3	≤ 0,2	≤ 0,40	≤ 0,5	≤ 0,2	≤ 4,0	< Camp.	≥ 93,0	≤ 0,5	≥ 1 600	> 4,5

(†) Halt av övriga fettsyror (%): palmitin: 7,5–20,0; palmitinoljesyra: 0,3–3,5; heptadekansyra: ≤ 0,3; heptadekansyra: ≤ 0,3; stearinsyra: 5,0–8,0; linolsyra: 3,5–21,0

(‡) Summan av: Delta-5-23-stigmastadienol+klerosterol+beta-sitosterol+sitosanol+delta-5-avenasterol+delta-5-24-stigmastadienol.

(§) Olja med en sammanlagd vaxhalt mellan 300 mg/kg och 350 mg/kg betraktas som bomolja om den sammanlagda mängden alifatiska alkoholer är lägre än eller lika med 350 mg/kg eller om andelen erytrodiol och uvaol är lägre än eller lika med 3,5 %.

(¶) Olja med en sammanlagd vaxhalt mellan 300 mg/kg och 350 mg/kg betraktas som oraffinerad olja av olivrestprodukter om den sammanlagda mängden alifatiska alkoholer är högre än 350 mg/kg eller om andelen erytrodiol och uvaol är högre än 3,5 %.

Notes:

a) Analysresultaten skall anges med samma antal signifikanta siffror som anges för varje egenskap.

b) Den sista siffran skall avrundas uppåt om efterföljande siffror är högre än 4.

c) Det räcker med att en enda av egenskaperna avviker från de fastställda kriterierna för att en olja skall klassas i en annan kategori eller förklaras ej uppfylla kraven när det gäller renhet.

d) Egenskaper markerade med asterisk (*) och som avser oljans kvalitet anger

— för bomolja, att samtliga gränsvärden inte behöver vara uppfyllda samtidigt.

— för övriga jungfruolja, att oljan måste byta kategori om minst ett av dessa gränsvärden inte är uppfyllt, men att den förblir klassad inom en kategori för jungfruolja.

e) Egenskaper markerade med två asterisk (**) som avser oljans kvalitet, anger, för all olivolja av olivrestprodukter, att samtliga gränsvärden inte behöver vara samtidigt uppfyllda.

3. Tillägg 1 skall ändras på följande sätt:

a) Första strecksatsen skall ersättas med följande:

”— Syrahalt Bilaga II Bestämning av fria fettsyror, metod vid låg temperatur”

b) Trettonde strecksatsen skall ersättas med följande:

”— Fettsyror i 2-ställning Bilaga VII Bestämning av procentandelen 2-glycerylmonopalmitat”;

4. I bilaga II skall rubriken ersättas med följande:

”BESTÄMNING AV FRIA FETTSYROR, METOD VID LÅG TEMPERATUR”

5. Bilaga IV skall ersättas med följande:

”BILAGA IV

BESTÄMNING AV VAXHALT MED KAPILLÄRGASKROMATOGRAFI

1. SYFTE

Metoden avser bestämning av vaxhalten i olivolja. Vaxerna separeras efter antalet kolatomer. Metoden används särskilt för att skilja mellan olivolja som framställts genom pressning och olivolja som framställts genom extraktion.

2. PRINCIP

Oljan blandas med lämplig intern standard och fraktioneras sedan genom kromatografi på kiselgelkolonn. Den fraktion som först elueras under testförhållanden (och som har lägre polaritet än triglyceriderna) samlas upp och analyseras därefter direkt med hjälp av gaskromatografi på kapillärkolonn.

3. UTRUSTNING

3.1 E-kolv 25 ml.

3.2 Gaskromatografkolonn av glas, innerdiameter 15,0 mm, längd 30–40 cm, med kran.

3.3 Gaskromatograf som är anpassad till kapillärkolonn, utrustad med ett system för direktinjektion i kolonnen och bestående av följande:

3.3.1 Termostatstyrd, programmerbar kolonnugn.

3.3.2 ”On column” -injektor för direktinjektion i kolonnen.

3.3.3 En flamjonisationsdetektor och förstärkare.

3.3.4 Skrivare/integrator som är anpassad till förstärkaren (3.3.3), med responstid på högst 1 sekund och med variabel pappershastighet. (Det går också att använda datasystem för insamling av gaskromatografidata via PC.)

3.3.5 Kapillärkolonn av glas eller kvarts, längd 8–12 m, innerdiameter 0,25–0,32 mm, vars vätskefas har en film-tjocklek på 0,10–0,30 µm. (Vätskefas anpassad efter användning, av typen SE52 eller SE 54 som finns i handeln.)

3.4 Sprutor på 10 µl med härdad nål för direktinjektion i kolonnen.

- 3.5 Elektrisk vibrator.
- 3.6 Rotationsindunstare.
- 3.7 Muffelugn.
- 3.8 Analysvåg med en noggrannhet på + 0,1 mg.
- 3.9 Standarduppsättning av laboratorieglas.
- 4. REAGENS
- 4.1 Kiselgel med en kornstorlek på 60–200 µm.

Placera kiselgelen i ugnen vid 500 °C i minst fyra timmar. Efter kylning, tillsätt 2 % vatten till kiselgelen. Skaka ordentligt för att homogenisera blandningen. Förvara mörkt i minst 12 timmar före användning.

- 4.2 n-hexan för kromatografi.
- 4.3 Etyleter för kromatografi.
- 4.4 n-heptan för kromatografi.
- 4.5 Standardlösning av 0,1 % (m/V) laurylarakinat i hexan (intern standard). (Även palmitylpalmitat eller myristylstearat kan användas.)
 - 4.5.1 *Sudan-1-(1-fenyl-azo-2-naftol)*
- 4.6 Bärigas: vätgas eller helium, ren, för gaskromatografi.
- 4.7 "Make-up" -gas:
 - ren vätgas för gaskromatografi.
 - ren luft för gaskromatografi.

5. METOD

5.1 Preparering av kromatografikolonnen

Slamma upp 15 g kiselgel (4.1.) i n-hexan (4.2.) och håll det i kolonnen (3.2.). Låt kiselgelen sedimentera. Slutför sedimenteringen med hjälp av en elektrisk vibrator (3.5.) för att få den kromatografiska stationära fasen mer homogent packad. Skölj med 30 ml n-hexan för att avlägsna eventuella orenheter. Väg upp (3.8.) 500 mg av provet i en E-kolv på 25 ml (3.1.), tillsätt lämplig mängd intern standard (4.5.) beroende på uppskattad vaxhalt. Tillsätt 0,1 mg laurylarakinat för olivolja och 0,25–0,5 mg för olja av olivrestprodukter. Provet överförs sedan till kromatografikolonnen tillsammans med två portioner n-hexan (4.2) på 2 ml vardera.

Låt lösningen rinna till 1 mm ovanför adsorbentlagret, tillsätt sedan ytterligare 70 ml n-hexan för att eliminera de naturligt förekommande n-alkanerna. Börja sedan den kromatografiska elueringen genom att samla upp 180 ml av n-hexan/etyleterblandningen (99:1), med en hastighet på cirka 15 droppar/10 s. Elueringen av provet skall ske vid en temperatur på 22 + 4 °C.

Anmärkningar:

- Blandningen n-hexan/etyleter (99:1) skall beredas varje dag.
- För en visuell kontroll av att elueringen av vaxerna sker korrekt kan 100 µl sudan (1 %) tillsättas elueringsblandningen. Eftersom färgämnet har en retentionstid som ligger mellan den för vaxerna och triglyceriderna bör elueringen avslutas när färgningen nått botten av kolonnen, eftersom alla vaxer då har eluerats.

Torka den erhållna fraktionen i en rotationsindunstare (3.6.) tills nästan allt lösningsmedel försvunnit. Avlägsna de sista 2 ml av lösningsmedlet med hjälp av en svag kvävgasström, tillsatt sedan 2–4 ml n-heptan.

5.2 Analys med gaskromatografi

5.2.1 Förberedelser

Montera kolonnen i gaskromatografen (3.3.) genom att ansluta inloppet till injektionssystemet och utloppet till detektorn. Kontrollera gaskromatografen (att gasanslutningarna är täta, detektorns och skrivarens effektivitet, etc.).

Om kolonnen används för första gången bör den först konditioneras. Låt en liten mängd gas strömma genom kolonnen och sätt sedan på gaskromatografen. Värm upp den gradvis under ca 4 timmar till en temperatur på 350 °C. Behåll denna temperatur i minst 2 timmar och ställ därefter in lämpliga analysparametrar (ställ in gasflödet, tänd flamman, anslut skrivaren/integratorn (3.3.4.), ställ in injektor-, kolonn- och detektortemperaturen). Se till att signalen har en känslighet som är minst två gånger högre än den nivå som krävs för att utföra analysen. Baslinjen skall vara rak och stabil, utan toppar.

Om baslinjen driver nedåt tyder det på att kolonnen inte är korrekt ansluten. Om den driver uppåt tyder det på att kolonnen inte har blivit ordentligt konditionerad.

5.2.2 Val av analysparametrar

Analysparametrarna väljs normalt enligt följande:

— kolonntemperatur:

	20 °C/minut		5 °C/minut		20 °C/minut	
Starttemperatur 80 °C (1')	→	240 °C	→	325 °C (6')	→	340 °C (10')

— Detektortemperatur: 350 °C;

— Injicerad mängd: 1 µl lösning (2–4 ml) n-heptan

— Bärgas: helium eller vätgas med en linjär hastighet som är optimal för den gas som valts (se tillägget)

— Instrumentets känslighet: anpassad efter betingelserna nedan:

Beroende på kolonnens och gaskromatografens egenskaper kan betingelserna behöva ändras för att man skall få en separation av samtliga vaxer, en tillfredsställande upplösning av toppar (se figur) och en retentionstid för den interna standarden C₃₂ på 18 + 3 minuter. Vaxernas mest representativa topp skall motsvara minst 60 % av fullt skalutslag.

Bestäm parametrarna för integration av topparna på ett sådant sätt att en korrekt uppskattning av toppareorna erhålls.

Anm.: Med tanke på den höga sluttemperaturen tillåts en positiv drift på högst 10 % av fullt skalutslag.

5.3 Analysförfarande

Sug med hjälp av en 10 µl spruta upp 1 µl av lösningen. Dra tillbaka kolven tills nålen är tom. För in nålen i injektorn och injicera snabbt efter 1–2 sekunder. Efter cirka 5 sekunder dras nålen försiktigt ut.

Utför registreringen tills alla vaxer är helt eluerade.

Baslinjen måste alltid uppfylla de fastställda villkoren.

5.4 Identifiering av toppar

Identifiera topparna utifrån retentionstiderna genom att jämföra dem med blandningar av vaxer med kända retentionstider analyserade under samma betingelser.

Figuren visar ett kromatogram för vaxer av jungfruolja.

5.5 Kvantitativ analys

Bestäm toppareorna för den interna standarden och de alifatiska estrarna från C₄₀ till C₄₆ med hjälp av integratorn.

Beräkna vaxhalten i var och en av estrarna (uttryckt som mg/kg fettämne) med hjälp av följande formel:

$$\text{ester, mg/kg} = \frac{A_x \times m_s \times 1\,000}{A_s \times m}$$

där:

A_x = topparean för varje ester, i kvadratmillimeter

A_s = topparean för den interna standarden, i kvadratmillimeter

m_s = mängden tillsatt intern standard, i milligram

m = den mängd av provet som tagits ut för analys, i gram.

6. REDOVISNING AV RESULTAT

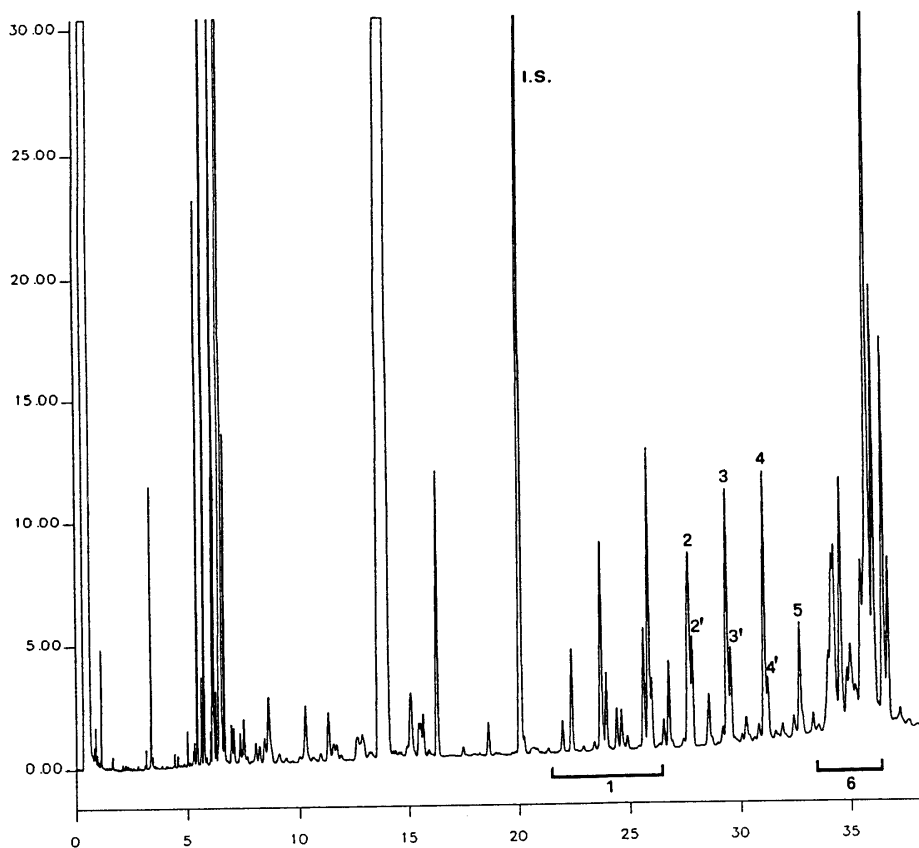
Ange totalhalten av de olika vaxerna från C₄₀ till C₄₆, i mg/kg fettämne (ppm).

Ann.: De komponenter som skall kvantifieras med hjälp av motsvarande toppar i kromatogrammet (se figur nedan) är estrar med ett jämnt antal kolatomer (C₄₀ till C₄₆). Om estertoppen C₄₆ är svår att identifiera (dubbeltopp) bör man analysera vaxfraktionen för en olja av olivrestprodukter där C₄₆-toppen är lättidentifierad eftersom den är klart störst.

Resultaten uttrycks med en decimal.

Figur

Kromatogram för vaxer i olivolja (*)

Förklaringar:

I.S. = Laurylarakinat

1. = Diterpenestrar

2 + 2' = C₄₀-estrar3 + 3' = C₄₂-estrar4 + 4' = C₄₄-estrar5. = C₄₆-estrar

6. = Sterolestrar och triterpenestrar

(*) Efter eluering av sterolestrarna får kromatogrammet inte uppvisa några signifikanta toppar (triglycerider).

Tillägg

Bestämning av gasens linjära hastighet

Ställ in normala gängse analysparametrar och injicera därefter 1–3 µl metan eller propan i gaskromatografen. Mät den tid det tar för gasen att gå igenom kolonnen, från det att den injiceras tills toppen passerat (t_M).

Den linjära hastigheten i cm/sekund erhålls genom formeln L/t_M där L är kolonnens längd i cm och t_M är den uppmätta tiden i sekunder.”

6. Bilaga VII skall ersättas med följande:

"BILAGA VII

BESTÄMNING AV PROCENTANDELEN 2-GLYCERYLMONOPALMITAT

1. SYFTE OCH TILLÄMPNINGSSOMRÅDE

Metoden avser bestämning av procentandelen palmitinsyra i 2-ställning för triglycerider genom bestämning av 2-glycerylmonopalmitat.

Metoden kan tillämpas på flytande vegetabiliska oljor vid en temperatur på 20 °C.

2. PRINCIP

Efter beredning av oljeprovet tillsätts pankreaslipas. Detta leder till partiell och specifik hydrolys i 1- och 3-ställning för triglyceridmolekylen varigenom monoglycerider i 2-ställning uppkommer. Procentandelen 2-glycerylmonopalmitat i monoglyceridfraktionen bestäms, efter silylering, med kapillärgaskromatografi.

3. UTRUSTNING

3.1 E-kolv 25 ml

3.2 Glasbägare, 100, 250 och 300 ml

3.3 Kromatografikolonn av glas, innerdiameter 21–23 mm, längd 400 mm, med porös glasskiva och kran

3.4 Graderade provrör 10, 50, 100 och 200 ml

3.5 Kolvar 100 och 250 ml

3.6 Rotationsindunstare

3.7 Centrifugrör 10 ml, med konformad botten och slipad propp

3.8 Centrifug för rör 10 och 100 ml

3.9 Termostat som håller temperaturen på 40 + 0,5 °C

3.10 Mätpipetter, 1 och 2 ml

3.11 Injektionsspruta 1 ml

3.12 Spruta 100 µl

3.13 Tratt, 1 000 ml

3.14 Kapillärgaskromatograf med "on column" -injektor för direktinjektion av provet i kolonnen och en ugn som kan hålla vald temperatur med en noggrannhet på + 1 °C

3.15 "On column" -injektor för direktinjektion av provet i kolonnen

3.16 En flamjonisationsdetektor och elektrometer

3.17 Skrivare/integrator som är anpassad till elektrometern, med responstid på högst 1 sekund och med variabel pappershastighet

3.18 Kapillärkolonn av glas eller kvarts, längd 8–12 meter, innerdiameter 0,25–0,32 mm, belagd med 5-procentig metylpolysiloxan eller fenylmetylpolysiloxan (tjocklek 0,10–0,30 µm) som kan användas vid 370 °C

3.19 Spruta 10 µl med härdad nål, minst 7,5 cm, för direktinjektion i kolonnen

4. REAGENS
- 4.1 Kiselgel med en kornstorlek på 0,063–0,200 mm (70/280 mesh), beredd enligt följande: placera kiselgelen i en porslinskapsel, torka i ugnen vid 160 °C i 4 timmar, låt svalna i exsickator. Tillsätt en mängd vatten som motsvarar 5 % av kiselgelens vikt, enligt följande: mät upp 152 g kiselgel i en E-kolv på 500 ml och tillsätt 8 g destillerat vatten, sätt på proppen och skaka lätt så att vattnet blir jämnt fördelat. Låt stå i minst 12 timmar före användning.
- 4.2 n-hexan för kromatografi
- 4.3 Isopropanol
- 4.4 Isopropanol, vattenlösning 1:1 (v/v)
- 4.5 Pankreaslipas. Lipaset skall ha en aktivitet på 2,0–10 lipasenheter/mg (i handeln finns det pankreaslipas med en aktivitet på 2–10 enheter per mg enzym).
- 4.6 Buffertlösning av tris(hydroximetyl)aminometan: vattenlösning 1 M där pH justeras till 8 (kontrolleras med potentiometer) genom tillsats av koncentrerad HCl (1:1 v/v)
- 4.7 Natriumkodat, enzymkvalitet, 1-procentig vattenlösning (lösningen bör användas inom 15 dagar efter det att den beretts)
- 4.8 Kalciumklorid, 22-procentig vattenlösning
- 4.9 Dietyleter för kromatografi
- 4.10 Elueringsmedel: blandning n-hexan/dietyleter (87:13) (v/v)
- 4.11 Natriumhydroxid, lösning på 12 viktprocent
- 4.12 Fenolftalein, 1-procentig lösning i etanol
- 4.13 Bärgas: vätgas eller helium, för gaskromatografi
- 4.14 "Make-up" -gas: vätgas, minst 99 %, fri från fukt och organiska ämnen – och luft för gaskromatografi, av samma renhetsgrad
- 4.15 Silyleringsreagens: blandning pyridin/hexametyldisilazan, trimetylklorosilan 9:3:1 (v/v/v). (Det finns färdiga lösningar i handeln. Andra silyleringsreagenser kan användas, t.ex. bis-trimetylsilyltrifluoracetamid + 1 % trimetylklorosilan, utspätt med lika mängd vattenfritt pyridin.)
- 4.16 Referensprover: rena monoglycerider eller blandningar av monoglycerider med en liknande procentuell sammansättning som provet
5. FÖRFARANDE
- 5.1 **Provberedning**
- 5.1.1 Oljor med en halt av fria syror lägre än 3 % behöver inte neutraliseras före kromatografi på kolonn med kiselgel. Oljor med en halt av fria syror över 3 % skall neutraliseras i enlighet med punkt 5.1.1.1.
- 5.1.1.1 Häll 50 g olja och 200 ml n-hexan i en tratt på 1 000 ml (3.13). Tillsätt 100 ml isopropanol och en mängd 1-procentig natriumhydroxidlösning (4.11) som motsvarar oljans fria syrahalt ökat med 5 %. Skaka kraftigt i 1 minut. Tillsätt 100 ml destillerat vatten, skaka igen och låt stå.
- Efter dekantering, avlägsna det nedre skiktet som innehåller tvål. Avlägsna eventuella mellanliggande skikt (slem och olösliga ämnen). Tvätta den neutraliserade hexanlösningen av oljan flera gånger med 50–60 ml lösning av isopropanol och vatten 1:1 (v/v) (4.4) till dess den rosafärgade tonen på fenolftaleinet försvunnit.
- Avlägsna det mesta av hexanet genom vakuumbestillation (t.ex. med en rotationsindunstare) och för över oljan till en kolv på 100 ml (3.5). Torka oljan i vakuum till dess att lösningsmedlet har försvunnit helt.
- När så skett bör oljans syrahalt ligga under 0,5 %.

- 5.1.2 Håll 1,0 g olja som beretts enligt ovan i en 25 ml E-kolv (3.1) och lös upp i 10 ml lösningsmedel (4.10). Låt lösningen stå i minst 15 minuter före kromatografi på kolonn med kiselgel.

Om lösningen är grumlig, centrifugera den för att uppnå optimala förhållanden för kromatografi. (Till detta används t.ex. SPE-kolonner på 500 g med kiselgel, färdiga för användning).

5.1.3 *Preparering av kromatografikolonnen*

Håll i ca 30 ml lösningsmedel (4.10) i kolonnen (3.3), placera en bomullstuss i den nedre delen av kolonnen med hjälp av en glasstav och pressa ut luften.

Slamma upp 25 g kiselgel (4.1) i ca 80 ml lösningsmedel i en glasbägare och håll i den i kolonnen med hjälp av en tratt.

Kontrollera att all kiselgel har hamnat i kolonnen. Tvätta med lösningsmedlet (4.10), öppna kranen och låt vätskenivån sjunka till ca 2 mm ovanför kiselgelens övre nivå.

5.1.4 *Kromatografi*

Väg upp exakt 1,0 g av provet som beretts enligt punkt 5.1 i en E-kolv på 25 ml (3.1).

Lös upp provet i 10 ml elueringsmedel (4.10). Håll lösningen i kromatografikolonnen som förberetts enligt punkt 5.1.3. Rubba inte kolonnytan.

Öppna kranen och fyll på med provlösning upp till kiselgelen. Eluera med 150 ml elueringsmedel. Ställ in flödes hastigheten på 2 ml/min (så att 150 ml rinner igenom kolonnen på ca 60–70 minuter).

Samla upp eluatet i en 250 ml rundkolv som tarerats i förväg. Förånga lösningsmedlet i vakuum och avlägsna lösningsmedelsresterna med en ström av kvävgas.

Väg kolven och beräkna mängden extrakt som erhållits.

(Vid användning av SPE-kolonn med kiselgel som är färdig för användning, förfar enligt följande: Fyll på 1 ml lösning (5.1.2.) i kolonnerna, som dessförinnan förberetts med 3 ml n-hexan.

När lösningen passerat genom kolonnen, eluera med 4 ml n-hexan/dietyler 9:1 (v/v).

Samla upp eluatet i ett 10 ml rör och förånga med en ström av kvävgas tills all vätska försvunnit.

Tillsätt pankreaslipas till torrsubstansen (5.2.). Det är absolut nödvändigt att kontrollera fettsyresammansättningen både före och efter passagen genom SPE-kolonnen).

5.2 **Hydrolys med pankreaslipas**

- 5.2.1 Väg upp 0,1 g olja som beretts enligt punkt 5.1. i centrifugröret. Tillsätt 2 ml buffertlösning (4.6.), 0,5 ml natriumkolasatlösning (4.7.) och 0,2 ml kalciumkloridlösning och skaka väl efter varje tillsats. Förslut röret med den slipade proppen och placera det i termostaten vid en temperatur på $40 \pm 0,5$ °C.

- 5.2.2 Tillsätt 20 mg lipas, blanda väl (undvik att blöta ner proppen) och placera röret i termostaten under exakt 2 minuter, ta ut det, skaka väl under exakt 1 minut och låt svalna.

- 5.2.3 Tillsätt 1 ml dietyler, sätt i proppen och skaka väl, centrifugera och överför därefter eterlösningen till ett rent och torrt rör med hjälp av en spruta.

5.3 **Beredning av silylerade derivat och förberedelser för gaskromatografi**

- 5.3.1 För över 100 µl lösning (5.2.3.) till ett 10 ml provrör med konisk botten med hjälp av en spruta.

- 5.3.2 Avlägsna lösningsmedlet med svag kvävgasström, tillsätt 200 µl silyleringsreagens (4.15.), sätt i proppen i provröret och låt stå i 20 minuter.

- 5.3.3 Tillsätt efter 20 minuter 1–5 ml n-hexan (beroende på de kromatografiska betingelserna): den lösning som erhålls är färdig att användas för gaskromatografi.

5.4 Gaskromatografi

Följande analysparametrarna används:

- Injektortemperatur ("on column" -injektor) under lösningens kokpunkt (68 °C)
- Detektortemperatur: 350 °C
- Kolonn temperatur: programmering av ugnstemperatur: 60 °C under 1 minut, öka med 15 °C per minut upp till 180 °C, sedan med 5 °C per minut upp till 340 °C, denna temperatur bibehålls sedan under 13 minuter.
- Bärgas: vätgas eller helium, reglerad till lämplig linjär hastighet för den upplösning som visas i figur 1. Retentionstiden för triglyceriden C₅₄ bör vara 40 + 5 minuter (se figur 2). (Analysparametrarna ovan är vägledande. De bör optimeras av den som utför analysen så att önskad upplösning erhålls. Toppen för 2-glycerilmonopalmitat skall ha en minsta höjd på 10 % av skrivarens skala.)
- Kvantitet av det injicerade ämnet: 0,5–1 µl av lösningen (5 ml) med n-hexan (5.3.3).

5.4.1 Identifiering av toppar

De enskilda monoglyceriderna bör identifieras genom att retentionstiderna jämförs med dem som erhållits för standardblandningar med monoglycerider under samma förhållanden.

5.4.2 Kvantitativ analys

Arean för varje topp beräknas med hjälp av en elektronisk integreringsenhet.

6. BERÄKNING AV RESULTAT

Andelen glycerilmonopalmitat beräknas genom en jämförelse mellan arean för motsvarande topp och summan av toppareorna för samtliga monoglycerider (se figur 2), enligt formeln:

$$\text{Glyceril monopalmitat (\%)}: \frac{A_x}{\Sigma A} \times 100$$

där:

A_x = topparean för glycerilmonopalmitat

ΣA = summan av toppareorna för alla monoglycerider

Resultatet skall anges med en decimal.

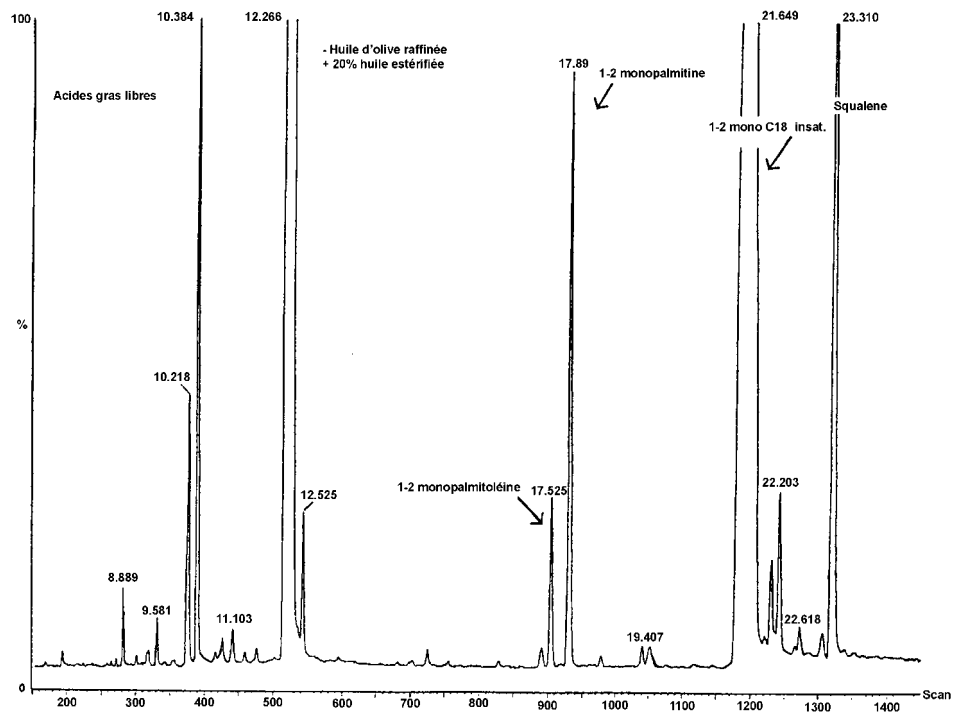
7. ANALYSRAPPORT

Följande skall anges i analysrapporten:

- Hänvisning till denna metod
- Alla uppgifter som behövs för att fullständigt identifiera provet
- Analysresultat
- Alla avvikelser från metoden, vare sig de hänför sig till ett beslut av de berörda parterna eller något annat skäl
- Uppgifter om laboratoriet, analysdag och underskrift av de ansvariga på laboratoriet

Figur 1

Kromatogram över reaktionsprodukter från silylering som erhållits genom att lipas fått verka på en raffinerad olivolja med tillsats av 20 % esterifierad olja (100 %).

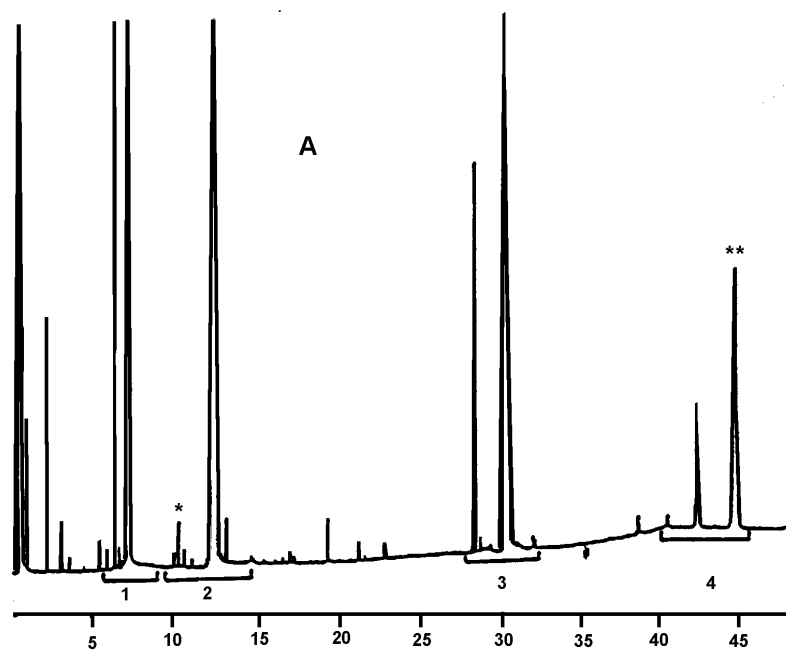
Förklaringar: 'Acides gras libres' = fria fettsyror; 'Huile d'olive raffinée + 20 % huile estérifiée' = raffinerad olivolja + 20 % esterifierad olja; '1-2 monopalmitine' = 1-2 monopalmitin; '1-2 mono C₁₈ insat.' = omättat 1-2-mono-C₁₈

Figur 2

Kromatogram över:

A) Olja som inte esterifierats efter lipas; efter silylering; under dessa betingelser (kapillärkolonn 8–12 m), elueras vaxfraktionen samtidigt som diglyceridfraktionen eller kort därefter.

Efter lipaset skall triglyceridhalten inte överstiga 15 %.

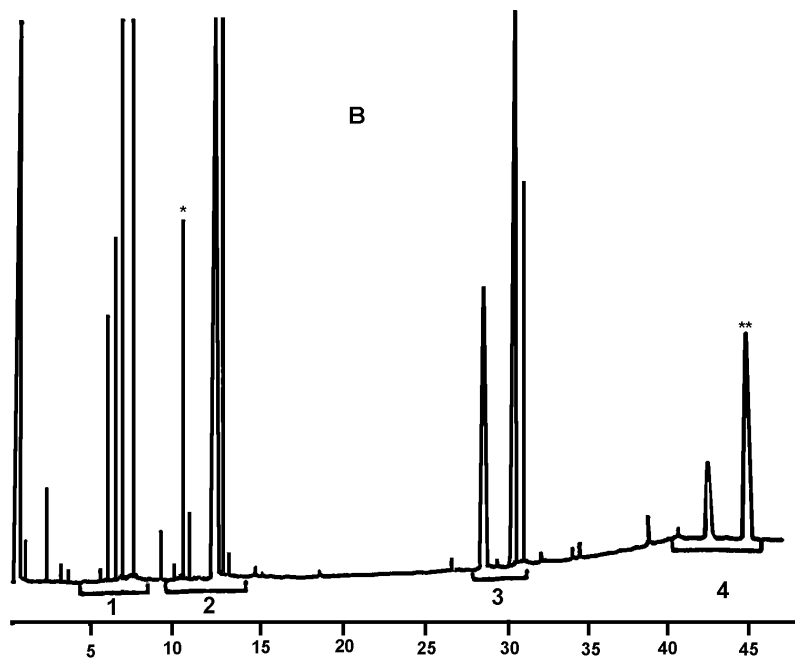
Förklaringar:

- 1.- = Fria fettsyror
- 2.- = Monoglycerider
- 3.- = Diglycerider
- 4.- = Triglycerider
- * = 2-monopalmitin
- ** = Triglycerid C₅₄

Kromatogram över:

- B) Olja som esterifierats efter lipas; efter silylering; under dessa betingelser (kapillärkolonn 8–12 m), elueras vaxfraktionen samtidigt som diglyceridfraktionen eller kort därefter.

Efter lipaset skall triglyceridhalten inte överstiga 15 %.

Förklaringar:

- 1.- = Fria fettsyror
- 2.- = Monoglycerider
- 3.- = Diglycerider
- 4.- = Triglycerider
- * = 2-monopalmitin
- ** = Triglycerid C₅₄

8. ANMÄRKNINGAR

Anmärkning 1: BEREDNING AV LIPAS

I handeln finns det lipaser med lämplig aktivitet. Det går också att bereda lipas i laboratorium enligt följande:

Kyl 5 kg färsk bukspottskörtel från svin till 0 °C. Ta bort omgivande fett och bindväv och kör återstoden i mixer så att en tunn massa erhålles. Rör massan i 4–6 timmar med 2,5 liter vattenfritt aceton och centrifugera sedan. Extrahera återstoden tre gånger till med samma mängd vattenfritt aceton, och sedan två gånger med en blandning av aceton/dietyler (1:1) (v/v) och därefter två gånger med dietyler.

Torka återstoden i vakuum i 48 timmar så att ett stabilt pulver erhålls. Detta skall lagras i kylskåp och skyddas från fukt.

Anmärkning 2: KONTROLL AV LIPASAKTIVITETEN

Bered en olivoljeemulsion enligt följande:

Bered i mixer i 10 minuter en blandning av 165 ml lösning av gummi arabicum 100 g/l, 15 g krossad is och 20 ml av en neutraliserad olivolja.

Häll 10 ml av lösningen i en 50 ml glasbägare, tillsätt sedan 0,3 ml natriumkolatlösning på 0,2 g/ml och 20 ml destillerat vatten.

Placera bägaren i en termostat inställd på 37 °C. Sänk ned pH-elektroden i bägaren och lägg i omröraren.

Tillsätt med hjälp av en byrett droppvis 0,1 N natriumhydroxidlösning tills pH går upp till 8,3.

Tillsätt en mängd lipassuspension i pulverform till vattnet (0,1 g/ml lipas). När pH-värdet uppmäts till 8,3, starta kronometern och tillsätt natriumhydroxidlösningen droppvis i den takt som krävs för att pH-värdet skall ligga kvar på 8,3. Anteckna varje minut mängden använd lösning.

Plotta mätvärdena i ett koordinatsystem med tiden på x-axeln och antal ml 0,1 N alkalilösning som gått åt för att bibehålla konstant pH på y-axeln. Resultatet skall bli en rät linje.

Lipasaktiviteten mätt i lipasenheter per mg erhålls genom följande formel:

$$A = \frac{V \times N \times 100}{m}$$

där:

A är aktiviteten i lipasenheter/mg

V är antalet ml 0,1 N natriumhydroxidlösning per minut (grafisk beräkning)

N är normaliteten hos natriumhydroxidlösningen

m är massan i mg av försökslipaset

Lipasenheten definieras som den mängd enzym som frigör 10 mikroekvivalenter syra per minut."

7. Punkt 6.2 i bilaga X "A" skall ersättas med följande:

"6.2. Metylestrarna skall beredas enligt förfarande B i bilaga X 'B'. Fettämnen med en halt av fria syror på över 3 % skall först neutraliseras enligt punkt 5.1.1 i bilaga VII."

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 703/2007

av den 21 juni 2007

om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2377/90 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung med avseende på dihydrostreptomycin och streptomycin

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EEG) nr 2377/90 av den 26 juni 1990 om inrättandet av ett gemenskapsförfarande för att fastställa gränsvärden för högsta tillåtna restmängder av veterinärmedicinska läkemedel i livsmedel med animaliskt ursprung⁽¹⁾, särskilt artikel 2,

med beaktande av Europeiska läkemedelsmyndighetens yttranden som utarbetats av kommittén för veterinärmedicinska läkemedel, och

av följande skäl:

- (1) I enlighet med förordning (EEG) nr 2377/90 måste samtliga farmakologiskt verksamma substanser som används inom gemenskapen i veterinärmedicinska läkemedel avsedda för livsmedelsproducerande djur utvärderas.
- (2) Dihydrostreptomycin finns upptaget i bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90 för muskel, fett, lever, njure och mjölk från alla idisslare och för muskel, skinn och fett, lever och njure från svin. Efter granskning av en ansökan om utvidgning av bestämmelserna för dihydrostreptomycin till att gälla kaniner är det lämpligt att ändra uppgifterna om dihydrostreptomycin till att omfatta även kaniner.
- (3) Streptomycin finns upptaget i bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90 för muskel, fett, lever, njure och mjölk från nötkreatur och får och för muskel, skinn och fett,

lever och njure från svin. Efter granskning av ansökan om en utvidgning av bestämmelserna för dihydrostreptomycin till att gälla kaniner, och med tanke på att säkerhetsbedömningen av de två ovannämnda ämnena ursprungligen gjordes för de båda ämnena tillsammans på grund av deras likheter i kemisk struktur och biologisk aktivitet, anses det lämpligt att ändra uppgifterna för streptomycin till att även omfatta muskler, fett, lever och njure från kaniner. Det anses även lämpligt att ändra uppgifterna om streptomycin för nötkreatur och får och i stället ange muskel, fett, lever, njure och mjölk från alla idisslare.

- (4) Förordning (EEG) nr 2377/90 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) Det bör fastställas en tillräckligt lång frist innan den här förordningen börjar tillämpas, så att medlemsstaterna kan göra eventuella ändringar som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i den här förordningen när det gäller sådana godkännanden för försäljning av de berörda veterinärmedicinska läkemedlen som beviljats enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/82/EG av den 6 november 2001 om upprättande av gemenskapsregler för veterinärmedicinska läkemedel⁽²⁾.
- (6) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för veterinärmedicinska läkemedel.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilaga I till förordning (EEG) nr 2377/90 skall ändras på det sätt som anges i bilagan till denna förordning.

⁽¹⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 1. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 287/2007 (EUT L 78, 17.3.2007, s. 13).

⁽²⁾ EGT L 311, 28.11.2001, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/28/EG (EUT L 136, 30.4.2004, s. 58).

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 21 augusti 2007.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

BILAGA

Följande substanser skall ersättas i bilaga I (företeckning över farmakologiskt verksamma substanser för vilka gränsvärden för högsta tillåtna restmängder (MRL) har fastställts):

1. Medel mot infektioner
- 1.2 Antibiotika
- 1.2.10 Aminoglykosider

Farmakologiskt verksamma substanser	Restmarkör	Djurarter	MRL	Målvävnader
"Dihydrostreptomycin	Dihydrostreptomycin	Alla idisslare	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk Muskel Skinn + fett Lever Njure Muskel Fett Lever Njure
Streptomycin	Streptomycin	Alla idisslare	500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 200 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 500 µg/kg 1 000 µg/kg	Muskel Fett Lever Njure Mjölk Muskel Skinn + fett Lever Njure Muskel Fett Lever Njure
		Svin		
		Kaniner		

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 704/2007

av den 21 juni 2007

om ändring av förordning (EG) nr 2707/2000 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1255/1999 beträffande gemenskapsstöd för utdelning av mjölk och vissa mjölkprodukter till skolelever

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1255/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för mjölk och mjölkprodukter ⁽¹⁾, särskilt artikel 15 och artikel 47 andra strecksatsen, och

av följande skäl:

- (1) I artikel 14.3 i förordning (EG) nr 1255/1999 fastställs storleken på det stöd som för perioden 1 juli 2006–30 juni 2007 skall beviljas för utdelning av mjölkprodukter till skolelever.
- (2) I syfte att underlätta hanteringen av stödutbetalningar för de nationella myndigheterna och för de organ som ansvarar för genomförandet av systemet med mjölk i skolan infördes i slutet av skolåret 2005/2006 genom kommissionens förordning (EG) nr 2707/2000 ⁽²⁾ en övergångsbestämmelse som kan tillämpas i samband med ändringar av stödbeloppet.
- (3) Medlemsstater i vilka skolåret 2006/2007 slutar i juli kommer ändå att få svårt att hantera stödutbetalningarna

på grund av ändringen av stödbeloppet. Det är lämpligt att förlänga denna bestämmelses giltighet till skolåret 2006/2007.

- (4) Förordning (EG) nr 2707/2000 bör därför ändras i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för mjölk och mjölkprodukter.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 4.3 i förordning (EG) nr 2707/2000 skall andra stycket ersättas med följande:

”För skolåret 2006/2007 får emellertid den stödsats som gällde den första dagen i juni tillämpas under juli månad om skolåret i medlemsstaten slutar i juli.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 160, 26.6.1999, s. 48. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1913/2005 (EUT L 307, 25.11.2005, s. 2).

⁽²⁾ EGT L 311, 12.12.2000, s. 37. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 943/2006 (EUT L 173, 27.6.2006, s. 9).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 705/2007**av den 21 juni 2007****om fastställande för regleringsåret 2007/08 av stödbeloppet för päron avsedda för bearbetning**

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 2201/96 av den 28 oktober 1996 om den gemensamma organisationen av marknaden för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽¹⁾, särskilt artikel 6.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt artikel 3.3 c. i kommissionens förordning (EG) nr 1535/2003 av den 29 augusti 2003 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 2201/96 när det gäller stödordningen för bearbetade produkter av frukt och grönsaker⁽²⁾ skall kommissionen senast den 15 juni offentliggöra det stödbelopp som skall gälla för päron avsedda för bearbetning.
- (2) Den genomsnittliga mängd päron som bearbetats med stöd under de tre föregående regleringsåren är 6 511 ton större än gemenskapens tröskelvärde.
- (3) För de medlemsstater som överskridit sin bearbetnings-tröskel bör stödbeloppet för päron avsedda för bearbetning för regleringsåret 2007/08 därför ändras i förhållande till den nivå som fastställs i artikel 4.2 i förordning (EG) nr 2201/96, i enlighet med bestämmelserna i artikel 5.2 i samma förordning.

- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för bearbetade produkter av frukt och grönsaker.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

För regleringsåret 2007/08 skall stödbeloppet för päron i enlighet med artikel 2 i förordning (EG) nr 2201/96 uppgå till

- 161,70 euro per ton i Tjeckien,
- 51,05 euro per ton i Grekland,
- 161,70 euro per ton i Spanien,
- 161,70 euro per ton i Frankrike,
- 154,00 euro per ton i Italien,
- 161,70 euro per ton i Ungern,
- 9,46 euro per ton i Nederländerna,
- 161,70 euro per ton i Österrike,
- 161,70 euro per ton i Portugal.

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tredje dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar
Mariann FISCHER BOEL
Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 297, 21.11.1996, s. 29. Förordningen senast ändrad genom kommissionens förordning (EG) nr 386/2004 (EUT L 64, 2.3.2004, s. 25).

⁽²⁾ EUT L 218, 30.8.2003, s. 14. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1663/2005 (EUT L 267, 12.10.2005, s. 22).

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 706/2007

av den 21 juni 2007

om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av fordon och ett harmoniserat provningsförfarande för mätning av läckage från vissa luftkonditioneringsystem

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringsystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG⁽¹⁾, särskilt artikel 7.1, och

av följande skäl:

- (1) Direktiv 2006/40/EG är ett av särdirektiven i anslutning till det EG-typgodkännande som fastställdes i rådets direktiv 70/156/EEG⁽²⁾.
- (2) Enligt direktiv 2006/40/EG krävs typgodkännande med avseende på utsläppen från luftkonditioneringsystemet för fordon som har ett luftkonditioneringsystem avsett att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150. I direktivet fastställs också gränsvärden för läckage från sådana system. Det är därför nödvändigt att fastställa ett harmoniserat provningsförfarande för mätning av sådana gaser och att anta de bestämmelser som krävs för att genomföra direktiv 2006/40/EG.
- (3) Enligt direktiv 2006/40/EG förbjuds från och med ett visst datum utsläppande på marknaden av luftkonditioneringsystem avsedda att innehålla fluorerade växthusgaser med en global uppvärmningspotential på mer än 150. Idag är HFC-134a den enda identifierade fluorerade växthusgasen med en global uppvärmningspotential på mer än 150 som används som köldmedium i mobila luftkonditioneringsystem. Ett läckageprovningsförfarande bör därför fastställas för den gasen.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från kommittén för anpassning till teknisk utveckling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Syfte

I denna förordning fastställs vissa bestämmelser för genomförandet av artiklarna 4 och 5 i direktiv 2006/40/EG.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. *fordonstyp med avseende på utsläpp från luftkonditioneringsystem*: en fordonskategori som inte skiljer sig åt i fråga om använt köldmedium eller annan väsentlig egenskap hos luftkonditioneringsystemet eller förångaren (enkel eller dubbel).
2. *typ av luftkonditioneringsystem*: en kategori luftkonditioneringsystem som inte skiljer sig åt i fråga om tillverkarens firmanamn eller varumärke eller ingående läckagekomponenter.
3. *läckagekomponent*: någon av följande delar av ett luftkonditioneringsystem eller enhet bestående av sådana delar:
 - a) Slangar inbegripet pressförbindningar.
 - b) Enskilda anslutningar (hon-/hananslutningar).
 - c) Ventiler, strömbrytare och givare.
 - d) Termisk expansionsventil med anslutningar.
 - e) Förångare med yttre anslutningar.
 - f) Kompressor med anslutningar.
 - g) Kondensator med utbytbar integrerad torkare.
 - h) Mottagningskär/torkare med anslutningar.
 - i) Ackumulator med anslutningar.

⁽¹⁾ EUT L 161, 14.6.2006, s. 12.

⁽²⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

4. *typ av läckagekomponent*: en kategori läckagekomponenter som inte skiljer sig åt i fråga om tillverkarens namn eller varumärke eller i fråga om huvudsaklig funktion.

Läckagekomponenter som består av olika material eller kombinationer av olika läckagekomponenter skall anses höra till samma typ av läckagekomponenter enligt punkt 4 i första stycket, förutsatt att de inte bidrar till ökat läckage.

Artikel 3

EG-typgodkännande av komponenter

Medlemsstaterna får inte av skäl som hänför sig till utsläpp från luftkonditioneringssystemet vägra att bevilja EG-typgodkännande av komponenter när det gäller en typ av läckagekomponent eller en typ av luftkonditioneringssystem som uppfyller kraven i denna förordning.

Artikel 4

Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av komponenter

1. Tillverkaren eller dennes representant skall lämna in en ansökan om EG-typgodkännande av komponenter till typgodkännandemyndigheten avseende en typ av läckagekomponent eller luftkonditioneringssystem.

Ansökan skall utarbetas enligt förlagan för informationsdokumentet i del 1 i bilaga I.

2. Tillverkaren eller dennes representant skall till den tekniska tjänst som ansvarar för typgodkännandeprovning lämna in ett exemplar av den läckagekomponent eller det luftkonditioneringssystem som skall provas.

Ett exemplar som är representativt för ett värstafallsscenario skall användas för detta ändamål.

3. Om de relevanta kraven har uppfyllts, skall EG-typgodkännande beviljas och ett typgodkännandenummer för komponenten utfärdas enligt det numreringsystem som beskrivs i bilaga VII till direktiv 70/156/EEG.

En medlemsstat får inte tilldela en annan typ av läckagekomponent eller ett luftkonditioneringssystem samma nummer.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall typgodkännandemyndigheten utfärda ett EG-typgodkännandeintyg för komponenter enligt förlagan i del 2 i bilaga I.

Artikel 5

EG-typgodkännandemärke för komponenter

Varje läckagekomponent eller luftkonditioneringssystem som motsvarar en typ för vilken EG-typgodkännande av komponenter beviljats enligt denna förordning skall vara märkt med ett EG-typgodkännandemärke för komponenter enligt beskrivningen i del 3 i bilaga I till denna förordning.

Artikel 6

Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av fordon med avseende på utsläpp från ett luftkonditioneringssystem

1. Tillverkaren eller dennes representant skall lämna in en ansökan om EG-typgodkännande av fordon till typgodkännandemyndigheten med avseende på utsläpp från ett luftkonditioneringssystem.

Ansökan skall utarbetas enligt förlagan för informationsdokumentet i del 4 i bilaga I.

2. Tillverkaren eller dennes representant skall med ansökan lämna in ett exemplar som är representativt för ett värstafallsscenario av den fordonstyp som skall provas, när det gäller fordonsprovning, eller typgodkännandeintyg för relevanta läckagekomponenter eller för luftkonditioneringssystemet, när det gäller komponentprovning.

3. Om de relevanta kraven har uppfyllts, skall EG-typgodkännande beviljas och ett typgodkännandenummer för komponenten utfärdas enligt det numreringsystem som beskrivs i bilaga VII till direktiv 70/156/EEG.

En medlemsstat får inte tilldela en annan fordonstyp samma nummer.

4. Vid tillämpningen av punkt 3 skall typgodkännandemyndigheten utfärda ett EG-typgodkännandeintyg enligt förlagan i del 5 i bilaga I.

*Artikel 7***Harmoniserat provningsförfarande för att upptäcka läckage**

Det harmoniserade provningsförfarandet för att upptäcka läckage, som gör det möjligt att kontrollera om de gränsvärden för läckage som föreskrivs i artikel 5.2 och 5.3 i direktiv 2006/40/EG överskrids, beskrivs i bilaga II till denna förordning.

*Artikel 8***Ikraftträdande**

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den skall tillämpas från och med den 5 januari 2008.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

*Förteckning över bilagor***Bilaga I Administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av komponenter**

Del 1: Informationsdokument för EG-typgodkännande av komponenter

Del 2: Intyg om EG-typgodkännande (komponent)

Del 3: EG-typgodkännandemärke för komponenter

Del 4: Informationsdokument för EG-typgodkännande av fordon

Del 5: Intyg om EG-typgodkännande (fordon)

Bilaga II Tekniska bestämmelser om bestämning av läckage från luftkonditioneringsystem

Tillägg: **Kalibrering av utrustning för läckageprovning**

BILAGA I

ADMINISTRATIVA DOKUMENT FÖR EG-TYPGODKÄNNANDE

DEL 1

FÖRLAGA

Informationsdokument nr ... om EG-typgodkännande av komponenter avseende ett luftkonditioneringsystem eller en komponent som ingår i luftkonditioneringsystemet

Tillämpliga uppgifter i denna förteckning skall inlämnas i tre exemplar med innehållsförteckning. Alla ritningar skall tillhandahållas i lämplig skala och vara tillräckligt detaljerade samt i A4-format eller vikt till A4-format. Eventuella fotografier skall vara tillräckligt detaljerade.

Om komponenterna har elektronisk styrning skall information om deras prestanda lämnas.

0. ALLMÄNT
- 0.1 Fabrikat (tillverkarens handelsbeteckning):
- 0.2 Typ:
- 0.2.1 Handelsbeteckning(ar) (i förekommande fall):
- 0.2.2 Komponentmaterial:
- 0.2.3 Ritning eller diagram över en komponent:
- 0.2.4 Komponentens referens- eller artikelnummer:
- 0.5 Tillverkarens namn och adress:
- 0.7 Placering och sätt att anbringa EG-typgodkännandemärket:
- 0.8 Adress(er) till monteringsanläggning(ar):
9. KAROSSERI
- 9.10.8 Läckage i g/år för läckagekomponent/luftkonditioneringsystem (om prov utförs av tillverkaren) ⁽¹⁾:

⁽¹⁾ Stryk det som ej är tillämpligt. Fyll i enbart om komponenten eller systemet är avsett att innehålla en fluorerad växthusgas med en potential för global uppvärmning på mer än 150.

DEL 2

FÖRLAGA

INTYG OM EG-TYPGODKÄNNANDE

(Största format: A4 [210 × 297 mm])

MYNDIGHETENS STÄMPEL

Meddelande om

- typgodkännande
- utvidgning av typgodkännande ⁽¹⁾
- avslag på typgodkännande ⁽¹⁾
- indragning av typgodkännande ⁽¹⁾

för en typ av fordon/komponent/separat teknisk enhet ⁽¹⁾ i enlighet med direktiv 2006/40/EG, genomfört genom förordning (EG) nr 706/2007 ⁽¹⁾.

Typgodkännandenummer:

Skäl för utvidgning:

AVSNITT I

- 0.1 Fabrikat (tillverkarens handelsbeteckning):
- 0.2 Typ:
- 0.2.1 Handelsbeteckning(ar) (i förekommande fall):
- 0.3 Metod för typidentifikation, om fordonet/komponenten/den separata tekniska enheten är märkt med sådan ⁽¹⁾
- 0.5 Tillverkarens namn och adress:
- 0.7 I fråga om komponenter och separata tekniska enheter, placering och metod för fastsättning av EG-typgodkännandemärket:
- 0.8 Adress(er) till monteringsanläggning(ar):

AVSNITT II

1. Eventuell ytterligare information: (se addendum)
2. Teknisk tjänst med ansvar för utförandet av provningarna:
3. Datum för provningsrapporten:
4. Provningsrapportens nummer:
5. Eventuella anmärkningar: (se addendum)
6. Ort:
7. Datum:
8. Underskrift:
9. Indexet för det informationspaket som finns hos den godkännande myndigheten, och som kan erhållas på begäran, är bifogat.

Addendum

till EG-typgodkännandeintyg nummer ...

om typgodkännande av ett luftkonditioneringsystem eller en läckagekomponent i enlighet med direktiv 2006/40/EG

1. Ytterligare information
 - 1.1 Kortfattad beskrivning av systemet eller läckagekomponenten:
 - 1.2 Läckage i g/år ⁽²⁾:
 - 1.3 Anmärkningar: (t.ex. giltig för vänsterstyrda och högerstyrda fordon):

⁽¹⁾ Stryk det som ej är tillämpligt.

⁽²⁾ Fyll i enbart om systemet är avsett att innehålla en fluorerad växthusgas med en global uppvärmningspotential på mer än 150.

DEL 3

EG-TYPGODKÄNNANDEMÄRKE FÖR KOMPONENT

1. ALLMÄNT

1.1 EG-typgodkännandemärkningen består av:

1.1.1 En rektangel som omger den gemena bokstaven "e", följd av särskiljande siffror eller bokstäver som anger den medlemsstat som har beviljat EG-typgodkännandet av komponenten enligt följande:

1 för Tyskland,

2 för Frankrike,

3 för Italien,

4 för Nederländerna,

5 för Sverige,

6 för Belgien,

7 för Ungern,

8 för Tjeckien,

9 för Spanien,

11 för Förenade kungariket,

12 för Österrike,

13 för Luxemburg,

17 för Finland,

18 för Danmark,

19 för Rumänien,

20 för Polen,

21 för Portugal,

23 för Grekland,

24 för Irland,

26 för Slovenien,

27 för Slovakien,

29 för Estland,

32 för Lettland,

34 för Bulgarien,

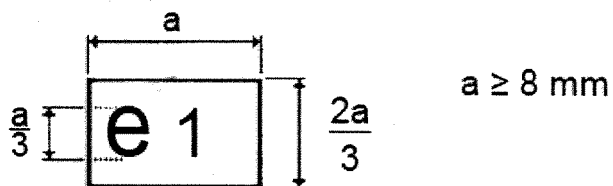
36 för Litauen,

49 för Cypern,

50 för Malta.

1.1.2 I närheten av rektangeln det "grundläggande godkännandenummer" som finns i avsnitt 4 i det typgodkännandenummer som avses i bilaga VII till direktiv 70/156/EEG, föregånget av de två siffror vilka anger det sekvensnummer som tilldelats den senaste större tekniska ändringen av direktiv 2006/40/EG eller denna förordning den dag som EG-typgodkännande av komponenten beviljades. I den här förordningen är ordningsnumret 00.

- 1.2 EG-typgodkännandemärket för komponenter skall vara lätt läsbart och outplånligt.
2. EXEMPEL PÅ EG-TYPGODKÄNNANDEMÄRKE FÖR KOMPONENT

00 2439

$A \geq 8 \text{ mm}$ eller minst 2,5 mm om formatet 8 mm inte är lämpligt.

Ovanstående typgodkännandemärke för komponenter visar att delen har godkänts i Tyskland (e1) med godkännandenummer 2439. De första två siffrorna (00) visar att delen godkänts enligt denna förordning.

DEL 4

FÖRLAGA

Informationsdokument nr ... om EG-typgodkännande av fordon med avseende på utsläpp från luftkonditioneringssystem

Tillämpliga uppgifter i denna förteckning skall inlämnas i tre exemplar med innehållsförteckning. Alla ritningar skall tillhandahållas i lämplig skala och vara tillräckligt detaljerade samt i A4-format eller vikt till A4-format. Eventuella fotografier skall vara tillräckligt detaljerade.

Om komponenterna har elektronisk styrning skall information om deras prestanda lämnas.

- 0 ALLMÄNT
- 0.1 Fabrikat (tillverkarens handelsbeteckning):
- 0.2 Typ:
- 0.2.1 Handelsbeteckning(ar) (i förekommande fall):
- 0.3 Metod för typidentifikation, om fordonet/komponenten/den separata tekniska enheten är märkt med sådan ⁽¹⁾:
- 0.3.1 Typangivelsens placering:
- 0.4 Fordonskategori:
- 0.5 Tillverkarens namn och adress:
- 0.7 I fråga om komponenter och separata tekniska enheter, placering och metod för anbringande av EG-typgodkännandemärket:
- 0.8 Adress(er) till monteringsanläggning(ar):
9. KAROSSERI
- 9.10.8 Luftkonditioneringssystemet är konstruerat för att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150: JA/NEJ ⁽¹⁾
- Gas som används som köldmedium:
- Om JA, fyll i följande avsnitt.
- 9.10.8.1 Ritning och kortfattad beskrivning av luftkonditioneringssystemet, inbegripet referens- eller artikelnummer och material för läckagekomponenter:
- 9.10.8.2 Luftkonditioneringssystemets läckage i g/år:
- 9.10.8.2.1 Om läckagekomponenter provas: förteckning över läckagekomponenter inbegripet motsvarande referens- eller artikelnummer och material, med respektive årligt läckage och upplysningar om provningen (t.ex. provningsrapportnummer, godkännandenummer):
- 9.10.8.2.2 Om system provas: systemkomponenternas referens- eller artikelnummer och material samt upplysningar om provningen (t.ex. provningsrapportnummer, godkännandenummer):

⁽¹⁾ Stryk det som ej är tillämpligt.

DEL 5

FÖRLAGA

INTYG OM EG-TYPGODKÄNNANDE

(Största format: A4 [210 × 297 mm])

MYNDIGHETENS STÄMPEL

Meddelande om

- typgodkännande
- utvidgat typgodkännande ⁽¹⁾
- avslag på typgodkännande ⁽¹⁾
- indragning av typgodkännande ⁽¹⁾

en typ av fordon/komponent/separat teknisk enhet ⁽¹⁾ i enlighet med direktiv 2006/40/EG, genomfört genom förordning (EG) nr 706/2007.

Typgodkännandenummer:

Skäl för utvidgning:

AVSNITT I

- 0.1 Fabrikat (tillverkarens handelsbeteckning):
- 0.2 Typ:
- 0.2.1 Handelsbeteckning(ar) (i förekommande fall):
- 0.3 Metod för typidentifikation, om fordonet/komponenten/den separata tekniska enheten är märkt med sådan ⁽¹⁾:
.....
- 0.3.1 Typangivelsens placering:
- 0.4 Fordonskategori:
- 0.5 Tillverkarens namn och adress:
- 0.7 I fråga om komponenter och separata tekniska enheter, placering och metod för fastsättning av EG-typgodkännandemärket:
- 0.8 Adress(er) till monteringsanläggning(ar):

AVSNITT II

1. Eventuell ytterligare information: (se addendum)
2. Teknisk tjänst med ansvar för utförandet av provningarna:
3. Datum för provningsrapporten:
4. Provningsrapportens nummer:
5. Eventuella anmärkningar: (se addendum)
6. Ort:
7. Datum:
8. Underskrift:
9. Indexet för det informationspaket som finns hos den godkännande myndigheten, och som kan erhållas på begäran, är bifogat.

Addendum

till EG-typgodkännande nummer ...

för typgodkännande av ett fordon i enlighet med direktiv 2006/40/EG

1. Ytterligare information
 - 1.1 Kort beskrivning av fordonstypens luftkonditioneringsystem:
 - 1.2 Luftkonditioneringsystemet är avsett att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150: JA/NEJ
Gas som används som köldmedium:
Om JA, fyll i följande avsnitt.
 - 1.3. Totalt läckage i g/år:
 - 1.4 Anmärkningar: (t.ex. giltig för vänsterstyrda och högerstyrda fordon)

⁽¹⁾ Stryk det som ej är tillämpligt.

BILAGA II

TEKNISKA BESTÄMMELSER OM BESTÄMNING AV LÄCKAGE FRÅN LUFTKONDITIONERINGSSYSTEM

1. INLEDNING

Denna bilaga är tillämplig på fordon med luftkonditioneringssystem konstruerat för att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150, i syfte att bedöma utsläpp av köldmedium i atmosfären. I denna bilaga behandlas bl.a. följande:

1. Utrustningskrav
2. Provningsförhållanden
3. Provningsförfarande och datakrav

2. BESKRIVNING AV PROVNINGEN

- 2.1 Läckageprovning av luftkonditioneringssystem är utformat för att bestämma mängden fluorerade kolväten (HFC-134a) som släpps ut i atmosfären från fordon som är utrustade med ett luftkonditioneringssystem till följd av systemets normala drift.
- 2.2 Provningsförfarandet kan utföras på hela fordonet, på luftkonditioneringssystemet eller på en enskild läckagekomponent.
- 2.3 Läckagekomponenter måste provas utan att ytterligare olja tillförs. Rester av olja från tillverkningsprocessen kan få finnas kvar. För kompressorer skall normal oljemängd användas.
- 2.4 Gränserna för de enskilda komponenterna skall befinnas inom ett metallrörs yta. Gränssnitten skall förseglas tätt genom svetsning eller hårdlödning. I förekommande fall kan en av komponentens gränser vara ansluten till en metallbehållare av lämplig volym som innehåller kylmedlet i två faser.
- 2.5 Behållaren med HFC-134a och läckagekomponenten skall fyllas med kylmedlet HFC-134a i två faser (flytande och gasformig) för att hålla konstant tryck vid erforderlig temperatur genom uppvärmning. Läckagekomponenten installeras i den förseglade inneslutningen under konditioneringen eller provningen. Komponentens temperatur skall hållas vid erforderlig konditionerings- eller provningstemperatur så att endast gasfasen av HFC-134a finns inuti komponenten. För kompletta luftkonditioneringssystem skall den faktiska nominella mängden användas. Olja av den koncentration och typ som tillverkaren rekommenderar skall användas.
- 2.6 Varje läckagekomponent i luftkonditioneringssystemet skall genomgå provning, utom de komponenter som betraktas som läckagefria.
 - 2.6.1 Följande komponenter betraktas som läckagefria:
 - Förångare utan anslutningar.
 - Metallrör utan anslutningar.
 - Kondensator utan utbytbar integrerad torkare och utan anslutningar.
 - Mottagningskärl/torkare utan anslutningar.
 - Ackumulator utan anslutningar.

2.7 Ett exemplar av en läckagekomponent eller ett luftkonditioneringsystem som är representativt för ett värsta-fallsscenario skall provas.

2.8 Massan av läckage av köldmedium från alla läckagekomponenter adderas till ett totalt resultat för provningen.

3. PROVNINGSUTRUSTNING

Provningen skall utföras i en förseglad inneslutning som innefattar utrustning för att säkerställa en homogen gaskoncentration och användning av en gasanalysmetod.

All utrustning som används under provningen skall kalibreras i förhållande till referensutrustning.

3.1 Mätinneslutning

3.1.1 För konditioneringsstappen skall temperaturregleringssystemet kunna kontrollera den inre lufttemperaturen under hela etappens längd med en tolerans på ± 3 K.

3.1.2 För mätetappen skall läckagemätningssinneslutningen vara en förseglad, gastät mätinneslutning som kan omsluta det system eller den komponent som provas. När inneslutningen är förseglad skall den vara gastät i enlighet med tillägget. Inneslutningens inneryta skall vara ogenomtränglig och icke-reaktiv med avseende på luftkonditionerings köldmedium. Temperaturregleringssystemet skall kunna kontrollera den inre lufttemperaturen under hela provningens längd med en genomsnittlig tolerans på ± 1 K under hela provningens längd.

3.1.3 Mätinneslutningen skall konstrueras med styva paneler som upprätthåller en fast inneslutningsvolym.

3.1.4 Mätinneslutningens inre storlek skall vara lämplig för att omsluta den komponent eller det system som skall provas med erforderlig noggrannhet.

3.1.5 Gasens och temperaturens homogenitet i mätinneslutningen skall säkerställas genom minst en återföringsfläkt eller på ett alternativt sätt som kan bevisas säkerställa en homogen temperatur och gaskoncentration.

3.2 Mätutrustning

3.2.1 Mängden utsläppt HFC-134a skall mätas genom gaskromatografi, infraröd spektrofotometri, masspektrometri eller infraröd fotoakustisk spektroskopi (se tillägget).

3.2.2 Om den använda tekniken inte är en av ovanstående, skall likvärdighet demonstreras och utrustningen måste kalibreras med ett förfarande som liknar det som anges i tillägget.

3.2.3 Målet för mätutrustningens noggrannhet för det totala luftkonditioneringsystemet fastställs i ± 2 g/år.

3.2.4 Utrustning för gasanalys, i kombination med annan utrustning, som möjliggör en noggrannhet ned till 0,2 g/år skall användas för varje komponentprovning.

3.2.5 För komponenter där det är mycket svårt att uppnå den ovannämnda noggrannheten får antalet stickprov ökas.

3.2.6 Analysatorns repeterbarhet uttryckt som en standardavvikelse skall vara bättre än 1 % av fullt skalutslag vid noll och vid 80 % \pm 20 % av fullt skalutslag inom alla använda mätområden.

3.2.7 Gasanalysatorns nollpunkt och spännvidd skall kalibreras före varje provning i enlighet med tillverkarens anvisningar.

3.2.8 Analysatorns mätområden skall väljas så att bästa upplösning erhålls under förfarandena för mätning, kalibrering och läckagekontroll.

3.3 Gasanalysatorns registreringssystem

- 3.3.1 Gasanalysatorn skall vara försedd med en anordning som registrerar elektriska signaler, antingen på en pappersremsa eller med något annat databehandlingssystem, med en frekvens som inte är lägre än en gång per 60 minuter. Registreringssystemet skall ha en driftskaraktistik som minst motsvarar den signal som skall registreras, och det skall kunna registrera resultaten permanent. Registreringen skall tydligt visa provningens början och slut (inbegripet början och slutet av provtagningsperioder tillsammans med den tid som förflyter mellan början och slutet av varje provning).

3.4 Ytterligare utrustning

3.4.1 Temperaturregistrering

- 3.4.1.1 Temperaturen i mätinneslutningen skall registreras vid en eller två punkter av temperaturgivare som är anslutna så att de visar ett medelvärde. Mätpunkterna skall vara representativa för temperaturen inuti mätinneslutningen.

- 3.4.1.2 Temperaturerna skall under hela mätningen av HFC-134a-läckage registreras eller föras till ett databehandlingssystem med en frekvens som inte är mindre än en gång per minut.

- 3.4.1.3 Temperaturregistreringssystemets noggrannhet skall vara inom $\pm 1,0$ K.

3.4.2 Tryckmätningssystem

- 3.4.2.1 Tryckmätningssystemets noggrannhet för P_{shed} skall vara inom ± 2 hPa och trycket skall kunna upplösas till $\pm 0,2$ hPa.

3.4.3 Fläktar

- 3.4.3.1 Med hjälp av en eller flera fläktar, blåsmaskiner eller med någon annan lämplig metod, som utvädring med N_2 , skall det vara möjligt att minska koncentrationen av HFC-134a i mätinneslutningen till nivån i omgivningen.

- 3.4.3.2 Den läckagekomponent eller det system som skall provas i inneslutningen får inte utsättas för ett direkt luftflöde från fläktarna eller blåsmaskinerna när dessa används.

3.4.4 Gaser

- 3.4.4.1 Om gasanalysatorns leverantör anger det skall följande gaser finnas tillgängliga för kalibrering och drift:

— Renad syntetisk luft med en syrehalt på 18–21 volymprocent.

— HFC-134a, med en renhet på minst 99,5 %.

- 3.4.4.2 Kalibrerings- och spänngaser måste finnas tillgängliga med en blandning av HFC-134a och renad syntetisk luft eller någon annan lämplig inert gas. Kalibreringsgasernas faktiska koncentrationer skall ligga inom ± 2 % av de angivna värdena.

4. KONDITIONERING

4.1 Allmänna krav

- 4.1.1 Före konditionering och läckagemätning skall luftkonditioneringssystemet tömmas på luft och fyllas med föreskriven nominell mängd HFC-134a.

- 4.1.2 För att förhållandena skall vara mättade under hela provningens längd, även under konditioneringen, skall varje läckagekomponent, med eller utan ytterligare behållare, tömmas på luft och fyllas med en tillräcklig mängd HFC-134a som inte överskrider $0,65\text{g/cm}^3$ av läckagekomponentens eller behållarens totala innervolym.

4.2 Villkor för konditionering

- 4.2.1 Sökanden får välja att utföra konditioneringen antingen i ett enda steg vid 40 °C eller i två steg med kortare total längd. I metoden med två steg ingår två på varandra följande steg, det första vid 50 °C och direkt därefter det andra vid 40 °C. Konditioneringen skall pågå under den tid som anges i tabellen nedan.

Systemdel	Alternativ 1	Alternativ 2	
	40 °C Tid [h]	Steg 1 – 50 °C Tid [h]	Steg 2 – 40 °C Tid [h]
Komplett system	480	240	24
Kompressor	144	72	24
Slanguppsättningar	480	240	24
Alla andra läckagedelar	96	48	24

Kortare tider för konditionering får användas om det kan bevisas att ett fortvarighetstillstånd (konstant förlusthastighet) med avseende på permeationsförluster har uppnåtts.

- 4.2.2 Efter konditionering skall läckagekomponenterna eller systemet placeras i mätinneslutningen för läckageprovning inom 4 timmar.

4.3 Kompressor

- 4.3.1 Om så krävs för smörjning och inkörning av förseglingen får kompressorn köras in mellan konditioneringen och provningen under en minsta period om 1 min vid ett minsta varvtal om 200 min⁻¹.
- 4.3.2 Mängden HFC-134a i läckagekomponenten eller luftkonditioneringssystemet skall hållas intakt mellan konditioneringen och mätningen så att konditioneringens effekt inte går förlorad. Detta innebär att samma konfiguration skall lämnas till konditionering och mätning utan att demonteras och återmonteras däremellan.

5. PROVNINGSFÖRLOPP

5.1 Allmänna krav

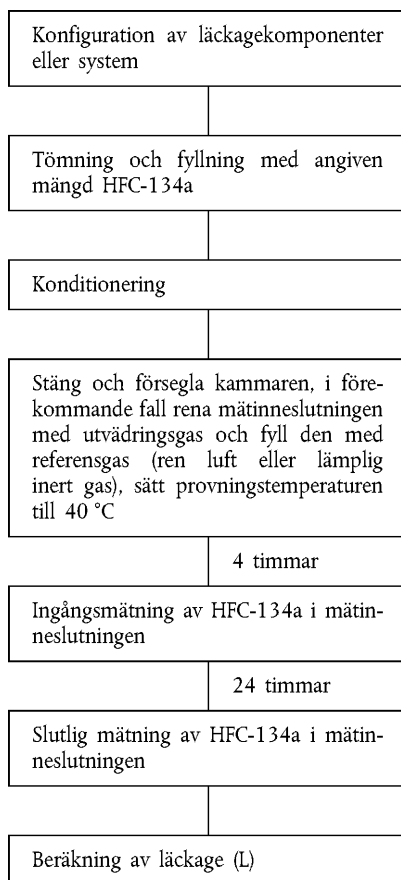
I provningssekvensen i *figuren* visas vilka steg som skall följas under provningsförloppet.

5.2 Läckageprovning

- 5.2.1 Provningsen skall utföras under statiska, fortvariga förhållanden vid temperaturen 313 K (40°C). Differenser i koncentrationen av HFC-134a under provningstiden används för beräkning av årliga förluster.
- 5.2.2 Mätinneslutningen skall vädras ut under flera minuter tills en stabil bakgrunds nivå erhålls.
- 5.2.3 Före provningen skall bakgrunds nivån i mätinneslutningen mätas, och gasanalytorn skall nollställas och dess mätområde fastställas.
- 5.2.4 Om uppställningen flyttas från konditioneringen till en annan mätinneslutning får mätperiodens början inte infalla tidigare än fyra timmar efter det att mätinneslutningen har stängts, förseglats och temperaturreglrats.
- 5.2.5 Läckagekomponenten eller systemet införs sedan i mätinneslutningen.

- 5.2.6 Mätinneslutningen stängs och förseglas gastätt. Provningskammaren skall vara helt fylld till atomsfärstryck med en referensgas (t.ex. ren luft).

Figur

- 5.2.7 Provningsperioden börjar när mätinneslutningen förseglas och temperaturen i mätinneslutningen når 313 K (40 °C). Temperaturen hålls vid detta värde till slutet av provningsperioden. Koncentrationen av HFC-134a, temperaturen och barometertrycket mäts för att ge ingångsvärdena $C_{\text{HFC-134a}i}$, P_{shed} och T_{shed} under provningsperioden, dock tidigast 4 timmar efter det att mätinneslutningen stängs och provningstemperaturen satts enligt avsnitt 5.2.4. Dessa värden används i läckageberäkningen enligt avsnitt 5.3.

- 5.2.8 Den nominella mätperioden skall vara 24 timmar. En kortare period får tillåtas, förutsatt att tillräcklig noggrannhet kan bevisas.

- 5.2.9 Gasanalysatorn skall nollställas och mätområdet fastställas omedelbart efter provningsperiodens slut.

- 5.2.10 Vid provningsperiodens slut skall koncentrationen av HFC-134a, temperaturen och barometertrycket i mätinneslutningen mätas. Detta är slutvärdena $C_{\text{HFC134a}f}$, P_{shed} och T_{shed} för läckageberäkningen enligt avsnitt 5.3.

5.3 Beräkning

- 5.3.1 Med hjälp av provningen i avsnitt 5.2 kan utsläppen av HFC-134a beräknas. Läckaget beräknas med användning av de inledande och slutliga värdena för koncentration av HFC-134a, temperatur och tryck i mätinneslutningen, tillsammans med inneslutningens uppmätta nettovolym.

Total utsläppt massa av HFC-134a beräknas med följande formel:

$$\dot{m}_{\text{HFC-134a}} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot \frac{\Delta n_{\text{HFC-134a}}}{\Delta t} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot (V_{\text{shed}} - V_{\text{AC}}) \cdot \frac{P_{\text{shed}}}{R \cdot T_{\text{shed}}} \frac{(C_{\text{HFC-134ae}} - C_{\text{HFC-134ai}}) \cdot 10^{-6}}{(t_e - t_i)}$$

där:

$\dot{m}_{\text{HFC-134a}}$	= Läckagets flödes hastighet för	[kg/s]
$n_{\text{HFC-134a}}$	= Antal mol HFC-134a	[mol]
V_{shed}	= Inneslutningens nettovolym	[m ³]
V_{AC}	= Luftkonditioneringssystemets eller komponentens bruttovolym	[m ³]
T_{shed}	= temperatur i inneslutningen	[K]
P_{shed}	= tryck i inneslutningen	[kPa]
$C_{\text{HFC-134ae}}$	= Slutlig koncentration av HFC-134a	[ppm _v]
$C_{\text{HFC-134ai}}$	= Ingångskoncentration av HFC-134a	[ppm _v]
t_e	= Sluttid	[s]
t_i	= Starttid	[s]
$M_{\text{HFC-134a}}$	= molmassa för HFC-134a (=102 kg/kmol)	[kg/kmol]
R	= gaskonstant (= 8,314 kJ/(kmol*K))	[kJ/(kmol*K)]

Anm. $C_{\text{HFC-134a}}$ definieras som antalet mol HFC-134a ($n_{\text{HFC-134a}}$) per mol luft ($n_{\text{air+HFC-134a}}$)

$$C_{\text{HFC-134a}} (\text{ppm}_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{\text{HFC-134a}}}{n_{\text{(air+HFC-134a)}}}$$

ppm_v: volymmilmjondelar motsvarande mol/mol

5.3.2 Massa i gram som funktion av tiden skall räknas om till gram/år (g/år).

5.4 Sammanlagda provningsresultat

Det totala läckaget för det kompletta luftkonditioneringssystemet beräknas genom addition av delvärdena för alla provade läckagekomponenter.

1. Systemprovning

$$\text{Luftkonditioneringens läckage, L(g/år)} = CF * \dot{m}_{\text{HFC-134a}} \text{ (g/L(g/år))}$$

2. Komponentprovning

$$\text{Luftkonditioneringens läckage, L(g/år)} = CF * \Sigma \dot{m}_{\text{HFC-134a}} \text{ (g/L(g/år))}$$

där korrelationsfaktorn CF = 0,277

6. GODKÄNNANDE

1. De provade luftkonditioneringsystemen kommer att godkännas om värdet L (g/år) understiger värdena i nedanstående tabell i enlighet med direktiv 2006/40/EG:

L (g/år)	Köldmedium
40/60 (*)	HFC-134a

(*) Om systemet har dubbel förångning.

2. En läckagekomponent skall godkännas om den har provats i enlighet med kraven i avsnitten 2–5.3.
-

Tillägg

Kalibrering av utrustning för läckageprovning

1. KALIBRERINGSFREKVENNS OCH METODER
 - 1.1 All utrustning skall kalibreras innan den tas i bruk och därefter vid behov, dock alltid under de sex månaderna före typgodkännandeprovning. De kalibreringsmetoder som skall användas (för utrustning som förtecknas i punkt 3.2.1 i bilaga II till denna förordning) beskrivs i detta tillägg.
2. KALIBRERING AV MÄTTINNESLUTNINGEN
 - 2.1 **Inledande bestämning av mätinneslutningens inre volym**
 - 2.1.1 Innan mätinneslutningen tas i bruk skall dess inre volym bestämmas enligt följande. Mätinneslutningens innermått tas noggrant, med hänsyn till balkar och andra oregelbundenheter. Mätinneslutningens inre volym bestäms med utgångspunkt i dessa mätningar.
 - 2.1.2 Nettoinnervolyman bestäms genom att provningskomponentens eller -systemets volym subtraheras från mätinneslutningens inre volym.
 - 2.1.3 Mätinneslutningen skall kontrolleras med avseende på läckage enligt avsnitt 2.3. Om gasmassan inte överensstämmer med den tillförda massan inom $\pm 2\%$ skall åtgärder vidtas för att rätta till detta.
 - 2.2 **Bestämning av mätinneslutningens bakgrundsutsläpp**

Genom denna operation fastställs att mätinneslutningen inte innehåller några material som avger betydande mängder HFC-134a. Kontrollen skall utföras vid ibruktagandet av inneslutningen, efter varje åtgärd i inneslutningen som kan påverka bakgrundsutsläppen och minst en gång per år.

 - 2.2.1 Temperaturen inuti mätinneslutningen skall hållas vid $313\text{ K} \pm 1\text{ K}$ ($40\text{ °C} \pm 1\text{ °C}$) under hela den nedan nämnda fyratimmarsperioden.
 - 2.2.2 Mätinneslutningen får förseglas och blandarfläkten köras i upp till 2 timmar innan fyratimmarsperioden för bakgrundsprovtagning inleds.
 - 2.2.3 Analysatorn skall kalibreras (vid behov) och sedan nollställas och mätområdet fastställas.
 - 2.2.4 Mätinneslutningen vädras tills ett stabilt värde erhålls, och blandarfläkten kopplas på om den inte redan är igång.
 - 2.2.5 Mätinneslutningen förseglas sedan, och bakgrundsconcentration, temperatur och barometertryck mäts. Helst skall koncentrationen av HFC-134a sättas till noll genom utvädring eller tömning av mätinneslutningen. Dessa är ingångsvärdena $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} och T_{shed} som används i beräkningen av bakgrundsutsläpp i inneslutningen.
 - 2.2.6 Inneslutningen får stå orörd med blandarfläkten påkopplad i fyra timmar.
 - 2.2.7 Vid slutet av denna tid används samma analysator för att mäta koncentrationen i mätinneslutningen. Temperaturen och barometertrycket mäts också. Detta är de slutliga värdena $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} och T_{shed} .
 - 2.3 **Kalibrering och provning av mätinneslutningens kvarhållning av HFC-134a**

Kalibreringen och provningen av mätinneslutningens kvarhållning av HFC-134a utgör en kontroll av den beräknade volymen enligt punkt 2.1 och mäter dessutom eventuell läckagehastighet. Mätinneslutningens läckagehastighet skall avgöras vid ibruktagandet av inneslutningen, efter alla ingrepp i mätinneslutningen som kan påverka dess täthet och därefter minst en gång i kvartalet.

- 2.3.1 Mätinneslutningen vädras tills ett stabilt värde erhålls. Blandarfläkten kopplas på, om den inte redan är igång. Kolväteanalysatorn nollställs, kalibreras, om så krävs, och mätområdet bestäms.
- 2.3.2 Systemet för reglering av omgivningstemperatur kopplas sedan på (om det inte redan är påkopplat) och ställs in för en temperatur på 313 K (40 °C).
- 2.3.3 När mätinneslutningen stabiliseras vid 313 K ± 1 K (40 °C ± 1 °C) förseglas den, och bakgrundskoncentration, temperatur och barometertryck mäts. Dessa är ingångsvärdena $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} och T_{shed} som används för kalibrering av mätinneslutningen.
- 2.3.4 En känd mängd HFC-134a förs in i mätinneslutningen. Den massa som skall tillföras beror på mätinneslutningens volym enligt följande ekvation:

$$m_{\text{HFC-134a}} = M_{\text{HFC-134a}} \cdot V_{\text{shed}} \cdot \frac{P_{\text{shed}}}{R \cdot T_{\text{shed}}} \cdot C \cdot 10^{-6}$$

där:

$m_{\text{HFC-134a}}$	= massa av HFC-134a	[kg]
V_{shed}	= inneslutningens volym	[m ³]
T_{shed}	= temperatur i inneslutningen	[K]
P_{shed}	= tryck i inneslutningen	[kPa]
C	= koncentration av HFC-134a	[ppm _v]
$M_{\text{HFC-134a}}$	= molmassa för HFC-134a (=102 kg/kmol)	[kg/kmol]
R	= gaskonstant (= 8,314 kJ/(kmol*K))	[kJ/(kmol*K)]

Anm.: $C_{\text{HFC-134a}}$ definieras som antalet mol HFC-134a ($n_{\text{HFC-134a}}$) per mol luft ($n_{\text{air+HFC-134a}}$)

$$C_{\text{HFC-134a}}(\text{ppm}_v) = 10^6 \cdot \frac{n_{\text{HFC-134a}}}{n_{\text{(air+HFC-134a)}}}$$

Med hjälp av denna ekvation visas i nedanstående tabell för olika volymer på mätinneslutningen den mängd HFC-134a som skall tillföras. Följande antaganden görs: trycket är atmosfärstryck (101,3 kPa) och temperaturen i mätinneslutningen är 40 °C.

Mätinneslutningens volym (L)	Tillförd massa (g)
5	6,0E-04
10	1,2E-03
50	6,0E-03
100	1,2E-02
500	6,0E-02
1 000	1,2E-01
2 000	2,4E-01
3 000	3,6E-01
4 000	4,8E-01

För mycket små tillförda mängder kan standardsammansättning av HFC-134a i kväve användas. Mätinneslutningen skall vädras ut och fyllas med en icke-standardiserad koncentration.

- 2.3.5 Mätinneslutningens innehåll måste få blandas i fem minuter, varefter gaskoncentration, temperatur och barometertryck mäts. Detta är både de slutliga värdena $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} och T_{shed} för kalibreringen av mätinneslutningen och ingångsvärdena $C_{\text{HFC-134a}}$, P_{shed} och T_{shed} för kvarhållningskontrollen.
- 2.3.6 Med utgångspunkt i mätvärdena enligt avsnitten 2.3.3 och 2.3.5 och formeln i avsnitt 2.3.4 beräknas massan av HFC-134a i mätinneslutningen.
- 2.3.7 Processen inleds, varvid omgivningstemperaturen hålls konstant vid $313 \text{ K} \pm 1 \text{ K}$ ($40 \text{ °C} \pm 1 \text{ °C}$) i 24 timmar.
- 2.3.8 Efter 24 timmar mäts och registreras den slutliga koncentrationen av HFC-134a, temperaturen och barometertrycket. Detta är de slutliga värdena $C_{\text{HFC-134a}}$, T_{shed} och P_{shed} som används för kontrollen av kvarhållning av HFC-134a.
- 2.3.9 Med hjälp av formeln i avsnitt 2.3.4 beräknas sedan massan av HFC-134a från mätvärdena enligt avsnitt 2.3.8. Massan får inte avvika med mer än 5 % från den massa av HFC som fås enligt 2.3.6.
3. KALIBRERING AV HFC-ANALYSATORN
- 3.1 Analysatorn skall justeras enligt instrumenttillverkarens anvisningar.
- 3.2 Analysatorn bör kalibreras med hjälp av lämpliga referensgaser.
- 3.3 En kalibreringskurva upprättas med minst fem kalibreringspunkter som är så jämnt fördelade som möjligt över driftsområdet. Den nominella koncentrationen hos den kalibreringsgas som har den högsta koncentrationen skall minst motsvara 80 % av de uppmätta värdena.
- 3.4 Kalibreringskurvan beräknas med minsta kvadratmetoden. Om graden hos det resulterande polynomet är större än 3, skall antalet kalibreringspunkter minst motsvara polynomgraden plus 2.
- 3.5 Kalibreringskurvan får inte avvika med mer än 2 % från det nominella värdet för varje kalibreringsgas.
- 3.6 Med användning av koefficienterna från det polynom som härletts enligt avsnitt 3.4 upprättas en tabell över avläsningar i förhållande till verkliga koncentrationer i steg som inte överstiger 1 % av fullt skalutslag. Detta skall utföras för varje kalibrerat analysatorområde. Tabellen skall också innehålla andra relevanta uppgifter såsom:
- kalibreringsdatum,
 - mätområdes- och nollpunktsavläsningar för potentiometrar (i förekommande fall),
 - nominell skala,
 - referensuppgifter för varje kalibreringsgas som använts,
 - verkligt och avläst värde för varje använd kalibreringsgas samt skillnaden i procent.
- 3.7 Om det kan visas för godkännandemyndigheten att alternativ teknik (t.ex. dator eller elektroniskt styrd mätområdesväxlare) kan ge likvärdig noggrannhet får dessa alternativ användas.
-

KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 707/2007**av den 21 juni 2007****om inledande av en anbudsfordran för försäljning av vinalkohol för användning som bioetanol i gemenskapen**

EUROPEISKA GEMSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽¹⁾, särskilt artikel 33, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens förordning (EG) nr 1623/2000 av den 25 juli 2000 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1493/1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin vad beträffar marknadsmekanismerna ⁽²⁾ fastställs bland annat tillämpningsföreskrifter för avsättning av de alkohollager som uppstått genom destillationer enligt artiklarna 35, 36 och 39 i rådets förordning (EEG) nr 822/87 av den 16 mars 1987 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin ⁽³⁾, samt enligt artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 och som innehas av interventionsorganen.
- (2) En anbudsfordran för försäljning av vinalkohol enbart för användning som bioetanol inom bränslesektorn i gemenskapen bör anordnas i enlighet med artikel 92 i förordning (EG) nr 1623/2000 i syfte att minska gemenskapens lager av vinalkohol och garantera kontinuerliga leveranser till de företag som är godkända enligt den artikeln.
- (3) Sedan den 1 januari 1999, och i enlighet med rådets förordning (EG) nr 2799/98 av den 15 december 1998 om att fastställa ett agromonetärt system för euron ⁽⁴⁾, måste anbudspris och säkerheter uttryckas i euro och utbetalningarna göras i euro.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandet från förvaltningskommittén för vin.

⁽¹⁾ EGT L 179, 14.7.1999, s. 1. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 1791/2006 (EUT L 363, 20.12.2006, s. 1).

⁽²⁾ EGT L 194, 31.7.2000, s. 45. Förordningen senast ändrad genom förordning (EG) nr 2016/2006 (EUT L 384, 29.12.2006, s. 38).

⁽³⁾ EGT L 84, 27.3.1987, s. 1. Förordningen upphävd genom förordning (EG) nr 1493/1999.

⁽⁴⁾ EGT L 349, 24.12.1998, s. 1.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

1. Försäljning av vinalkohol för användning som bioetanol i gemenskapen skall ske genom anbudsfordran nr 10/2007 EG.

Alkoholen har framställts genom destillation i enlighet med artiklarna 27, 28 och 30 i förordning (EG) nr 1493/1999 och innehas av interventionsorganen i medlemsstaterna.

2. Den volym som bjuds ut till försäljning uppgår till 693 375,74 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent, fördelade enligt följande:

- a) Ett parti med nummer 109/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- b) Ett parti med nummer 110/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- c) Ett parti med nummer 111/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- d) Ett parti med nummer 112/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- e) Ett parti med nummer 113/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- f) Ett parti med nummer 114/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- g) Ett parti med nummer 115/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- h) Ett parti med nummer 116/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- i) Ett parti med nummer 117/2007 EG med en volym på 39 995 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- j) Ett parti med nummer 118/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.

- k) Ett parti med nummer 119/2007 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- l) Ett parti med nummer 120/2008 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- m) Ett parti med nummer 121/2008 EG med en volym på 50 000 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- n) Ett parti med nummer 122/2007 EG med en volym på 53 380,74 hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
3. De berörda behållarnas placering och referensnummer, vilken kvantitet alkohol som finns i varje behållare, alkoholhalt och alkoholens egenskaper anges i bilaga I till denna förordning.
4. Företag som vill delta i anbudsproceduren skall vara godkända enligt artikel 92 i förordning (EG) nr 1623/2000.

Artikel 2

Försäljningen skall äga rum i enlighet med artiklarna 93, 94, 94b–94d, 95–98, 100 och 101 i förordning (EG) nr 1623/2000, samt artikel 2 i förordning (EG) nr 2799/98.

Artikel 3

- Anbuden skall skickas till de interventionsorgan som inehar alkoholen, och som listas i bilaga II, eller per rekommenderat brev till interventionsorganet.
- Anbuden skall skickas in i dubbla kuvert, varav det inre kuvertet skall vara märkt "Anbud för anbudsinfördran nr 10/2007 EG för användning som bioetanol inom gemenskapen" och det yttre kuvertet skall vara märkt med det berörda interventionsorganets adress.
- Anbuden skall vara det berörda interventionsorganet tillhanda senast den 5 juli 2007 kl. 12.00 (lokal tid Bryssel).

Artikel 4

- För att anbuden skall betraktas som giltiga måste de uppfylla kraven i artiklarna 94 och 97 i förordning (EG) nr 1623/2000.
- För att betraktas som giltiga måste anbuden innehålla följande:
 - Ett bevis på att en deltagandesäkerhet på 4 euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent har ställts hos det berörda interventionsorganet.

- Anbudsgivarens namn och adress, anbudsinfördrans nummer samt erbjudet pris, uttryckt i euro per hektoliter alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent.
- Ett åtagande från anbudsgivaren om att följa alla bestämmelser för den aktuella anbudsinfördran.
- En försäkran från anbudsgivaren, i vilken
 - han avstår från reklamationer vad gäller kvaliteten och egenskaperna hos den alkohol som eventuellt tilldelas honom,
 - han accepterar varje form av kontroll avseende ändamålet med och användningsområdet för alkoholen,
 - han åtar sig bevisbördan i fråga om alkoholens användning i enlighet med villkoren i meddelandet om anbudsinfördran.

Artikel 5

De meddelanden som anges i artikel 94a i förordning (EG) nr 1623/2000 och som rör den aktuella anbudsinfördran skall skickas till kommissionen på den adress som anges i bilaga III till den här förordningen.

Artikel 6

Förfarandena för att erhålla prover fastställs i artikel 98 i förordning (EG) nr 1623/2000.

Interventionsorganet skall tillhandahålla alla relevanta uppgifter om den alkohol som bjuds ut till försäljning.

Intresserade parter kan hos respektive interventionsorgan erhålla prover på den alkohol som bjuds ut till försäljning, tagna av en företrädare för det berörda interventionsorganet.

Artikel 7

- I de medlemsstater där lagring sker av den alkohol som bjuds ut till försäljning, skall interventionsorganen på lämpligt sätt kontrollera arten av alkohol vid slutanvändningen. De skall i detta syfte
 - i tillämpliga delar använda sig av bestämmelserna i artikel 102 i förordning (EG) nr 1623/2000,
 - genomföra stickprovskontroller med hjälp av kärnmagnetisk resonans för att kontrollera arten av alkohol vid slutanvändningen.

2. Kostnaderna för de kontroller som anges i punkt 1 skall betalas av de företag som köpt alkoholen.

Artikel 8

Denna förordning träder i kraft samma dag som den offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Mariann FISCHER BOEL

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

Medlemsstat och parti-nummer	Plats	Behållare nummer	Mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent (hektoliter)	Hänvisningar till förordning (EG) nr 1493/1999 (artikel)	Typ av alkohol
Spanien Parti nr 109/2007 EG	Tarancón	B-4	17 271	27	Råalkohol
		B-5	8 667	27	Råalkohol
		B-6	24 062	27	Råalkohol
		Totalt		50 000	
Spanien Parti nr 110/2007 EG	Tarancón	A-5	24 837	27	Råalkohol
		A-9	9 594	27	Råalkohol
		B-4	7 569	27	Råalkohol
		B-5	8 000	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Spanien Parti nr 111/2007 EG	Tarancón	A-9	14 771	27	Råalkohol
		A-10	24 457	27	Råalkohol
		B-5	8 000	27	Råalkohol
		B-1	2 772	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Spanien Parti nr 112/2007 EG	Tarancón	A-6	24 823	30	Råalkohol
		C-7	24 883	30	Råalkohol
		C-8	294	30	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Frankrike Parti nr 113/2007 EG	Viniflor — Longuefuye M ^{me} Bretaudeau F-53200 Longuefuye	4	22 550	27	Råalkohol
		5	6 385	27	Råalkohol
		21	4 645	28	Råalkohol
		5BIS	16 420	28	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Frankrike Parti nr 114/2007 EG	Viniflor — Longuefuye M ^{me} Bretaudeau F-53200 Longuefuye	6	22 915	27	Råalkohol
		22	4 600	27	Råalkohol
		9	22 485	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Frankrike Parti nr 115/2007 EG	Viniflor — Port-la-Nouvelle M. Mortefon Entrepôt d'alcool Av. Adolphe-Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	2	25 715	27	Råalkohol
		23	1 870	30	Råalkohol
		2B	13 345	30	Råalkohol
		2B	7 990	30	Råalkohol
		2B	1 080	28	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Frankrike Parti nr 116/2007 EG	Viniflor — Port-la-Nouvelle M. Mortefon Entrepôt d'alcool Av. Adolphe-Turrel BP 62 F-11210 Port-la-Nouvelle	7	11 710	27	Råalkohol
		5B	2 360	28	Råalkohol
		7B	640	28	Råalkohol
		7B	2 200	30	Råalkohol
		23B	1 895	27	Råalkohol
		7B	7 790	30	Råalkohol
		5B	2 645	30	Råalkohol
		5B	1 525	30	Råalkohol
		23	3 985	30	Råalkohol
	5	15 250	27	Råalkohol	
	Totalt		50 000		

Medlemsstat och parti-nummer	Plats	Behållare nummer	Mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent (hektoliter)	Hänvisningar till förordning (EG) nr 1493/1999 (artikel)	Typ av alkohol
Frankrike Parti nr 117/2007 EG	DEULEP — PSL F-13230 Port-Saint-Louis-du-Rhône	B2	39 995	27	Råalkohol
	Totalt		39 995		
Italien Parti nr 118/2007 EG	Cipriani — Chizzola d'Ala (TN)	27a-21a-25a	6 500	27	Råalkohol
	Dister — Faenza (RA)	127a	4 700	27	Råalkohol
	I.C.V. — Borgoricco (PD)	6a	2 200	27	Råalkohol
	Mazzari — S. Agata sul Santerno (RA)	4a-15a	27 800	30	Råalkohol
	Tampieri — Faenza (RA)	6a-7a-16a	1 500	27	Råalkohol
	Villapana — Faenza (RA)	4a-2a-10a	7 300	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Italien Parti nr 119/2007 EG	Bonollo — Paduni (FR)	35a-37a-39a	9 900	27/30	Råalkohol
	D'Auria — Ortona (CH)	22a-62a-76a-66a-80a-81a	10 900	27	Råalkohol
	Di Lorenzo-Ponte Valleceppi (PG) — Pontenuovo di Torgiano (PG)	19a-5b-6b-7b	19 000	27/30	Råalkohol
	S.V.A. — Ortona (CH)	19a	1 900	30	Råalkohol
	Balice S.n.c. — Valenzano (BA)	1a-13a-14a-15a-16a-45a	8 300	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Italien Parti nr 120/2007 EG	Bonollo — Paduni (FR)	35a-37a-39a	24 800	27/30	Råalkohol
	Cavaro — Faenza (RA)	15a-6a-8a-5a	22 800	27	Råalkohol
	Deta — Barberino Val d'Elsa (FI)	7a	2 400	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Italien Parti nr 121/2007 EG	De Luca — Novoli (LE)	1a-8a-9a	3 400	27	Råalkohol
	Bertolino — Partinico (PA)	24a-27a	25 000	30	Råalkohol
	Balice Distill. — San Basilio Mottola (TA)	4a	3 400	27	Råalkohol
	S.V.M. — Sciacca (AG)	2a-3a-4a-8a-21a-30a-35a-36a-37	4 200	27/30	Råalkohol
	GE.DIS. — Marsala (TP)	14b	12 000	30	Råalkohol
	Trapas — Petrosino (TP)	7a	2 000	27	Råalkohol
	Totalt		50 000		
Grekland Parti nr 122/2007 EG	Οινοποιητικός συνεταιρισμός Μεσσηνίας Πύργος Τριφυλίας (Oinopoiitikos Sinetairismos Messinias)	76	454,96	30	Råalkohol
		77	432,94	30	Råalkohol
		85	1 782,89	30	Råalkohol
		86	1 684,51	30	Råalkohol
		87	1 756,59	30	Råalkohol
		88	1 753,86	30	Råalkohol
		95	873,44	30	Råalkohol
		75	444,79	30	Råalkohol
		28	904,89	30	Råalkohol
		80	463,46	30	Råalkohol
		73	387,14	30	Råalkohol
		78	27,72	30	Råalkohol
		15	1 747,04	30	Råalkohol
		16	1 713,67	30	Råalkohol
		26	853,18	30	Råalkohol
		74	427,35	30	Råalkohol
17	1 743,76	30	Råalkohol		
94	887,65	30	Råalkohol		
84	1 786,52	30	Råalkohol		

Medlemsstat och parti-nummer	Plats	Behållare nummer	Mängd alkohol med en alkoholhalt på 100 volymprocent (hektoliter)	Hänvisningar till förordning (EG) nr 1493/1999 (artikel)	Typ av alkohol
		79	439,47	30	Råalkohol
		93	908,63	30	Råalkohol
		83	1 795,78	30	Råalkohol
		82	1 758,86	30	Råalkohol
		12	1 800,87	30	Råalkohol
		11	1 744,16	30	Råalkohol
		18	1 707,83	30	Råalkohol
		13	1 788,73	30	Råalkohol
		96	827,49	30	Råalkohol
		81	1 805,07	30	Råalkohol
		14	1 800,04	30	Råalkohol
		97	915,07	30	Råalkohol
		92	908,96	30	Råalkohol
		99	911,94	30	Råalkohol
		25	905,06	30	Råalkohol
		108	432,18	30	Råalkohol
		107	432,77	30	Råalkohol
		105	448,22	30	Råalkohol
		106	441,22	30	Råalkohol
		27	897,73	30	Råalkohol
		29	579,19	30	Råalkohol
		30	667,69	30	Råalkohol
		19	901,65	27	Råalkohol
		20	892,07	27	Råalkohol
		21	900,28	27	Råalkohol
		22	899,54	27	Råalkohol
		23	882,32	27	Råalkohol
		24	653,58	27	Råalkohol
		89	847,09	27	Råalkohol
		90	880,83	27	Råalkohol
		91	856,22	27	Råalkohol
		98	878,23	27	Råalkohol
		100	745,61	27	Råalkohol
	Totalt		53 380,74		

BILAGA II

Interventionsorgan som innehar den alkohol som avses i artikel 3

Viniflor – Libourne	Délégation nationale, 17 avenue de la Ballastière, BP 231, F-33505 Libourne Cedex (Tfn: [33-5] 57 55 20 00; telex: 57 20 25; fax: [33-5] 57 55 20 59)
FEGA	Beneficencia, 8, E-28004 Madrid (Tfn: [34-91] 347 64 66; fax: [34-91] 347 64 65)
AGEA	Via Torino, 45, I-00184 Rom (Tfn: [39-06] 49 49 97 14; fax: [39-06] 49 49 97 61)
O.Π.Ε.Κ.Ε.Π.Ε.	Αχαρνών (Acharnon) 241, GR-10446 Aten (Tfn: [30-210] 212 47 99; fax: [30-210] 212 47 91)

BILAGA III

Adress som avses i artikel 5

Europeiska kommissionen

Generaldirektoratet för jordbruk och landsbygdsutveckling, enhet D-2

B-1049 Bryssel

Fax (32-2) 292 17 75

E-post: agri-market-tenders@ec.europa.eu

DIREKTIV

KOMMISSIONENS DIREKTIV 2007/37/EG

av den 21 juni 2007

om ändring av bilagorna I och II till rådets direktiv 70/156/EEG om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon

(Text av betydelse för EES)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 70/156/EEG av den 6 februari 1970 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om typgodkännande av motorfordon och släpvagnar till dessa fordon ⁽¹⁾, särskilt artikel 13.2 andra strecksatsen, och

av följande skäl:

(1) Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av den 17 maj 2006 om utsläpp från luftkonditioneringsystem i motorfordon och om ändring av rådets direktiv 70/156/EEG ⁽²⁾ är ett av särdirektiven i anslutning till det EG-typgodkännande som fastställdes i direktiv 70/156/EEG.

(2) Enligt direktiv 2006/40/EG krävs typgodkännande med avseende på utsläppen från luftkonditioneringsystemet för fordon som har ett luftkonditioneringsystem avsett att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150.

(3) Efter införandet av det EG-typgodkännandeförfarandet och antagandet av kommissionens förordning (EG) nr 706/2007 av den 21 juni 2007 om fastställande enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/40/EG av administrativa bestämmelser för EG-typgodkännande av fordon och ett harmoniserat provningsförfarande för

mätning av läckage från vissa luftkonditioneringsystem ⁽³⁾ är det nödvändigt att föra in nya uppgifter i förteckningen i bilaga I till direktiv 70/156/EEG och i fråga om kraven på informationsdokumentet för EG-typgodkännande för fordon i bilaga III till det direktivet.

(4) För att skapa enhetlighet i EG-typgodkännandeförfarandet bör de nya krav som införs genom detta direktiv gälla från och med samma dag som de bestämmelser som antas enligt direktiv 2006/40/EG och förordning (EG) nr 706/2007.

(5) Direktiv 70/156/EEG bör därför ändras i i enlighet med detta.

(6) Åtgärderna i detta direktiv är förenliga med yttrandet från kommittén för anpassning till teknisk utveckling.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagorna I och III till direktiv 70/156/EEG skall ändras på det sätt som anges i bilaga till detta direktiv.

Artikel 2

1. Medlemsstaterna skall senast den 4 januari 2008 anta och offentliggöra de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa detta direktiv. De skall genast överlämna texterna till dessa bestämmelser till kommissionen tillsammans med en jämförelsetabell för dessa bestämmelser och bestämmelserna i detta direktiv.

⁽¹⁾ EGT L 42, 23.2.1970, s. 1. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/96/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 81).

⁽²⁾ EUT L 161, 14.6.2006, s. 12.

⁽³⁾ Se sidan 33 i detta nummer av EUT.

De skall tillämpa dessa bestämmelser från och med 5 januari 2008.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

2. Medlemsstaterna skall till kommissionen överlämna texten till de centrala bestämmelser i nationell lagstiftning som de antar inom det område som omfattas av detta direktiv.

Artikel 3

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Utfärdat i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Günter VERHEUGEN

Vice ordförande

BILAGA

Direktiv 70/156/EEG ändras på följande sätt:

1. Följande punkter skall läggas till i bilaga I:

- ”9.10.8 Gas som används som köldmedium i luftkonditioneringsystemet:
- 9.10.8.1 Luftkonditioneringsystemet är konstruerat för att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150: JA / NEJ ⁽¹⁾
- 9.10.8.2 Om JA, fyll i följande avsnitt:
- 9.10.8.2.1 Ritning och kortfattad beskrivning av luftkonditioneringsystemet, inbegripet referens- eller artikelnummer och material för läckagekomponenter:
- 9.10.8.2.2 Luftkonditioneringsystemets läckage:
- 9.10.8.2.3 Om komponenter provats: förteckning över läckagekomponenter inbegripet motsvarande referens- eller artikelnummer och material, med respektive årligt läckage och upplysningar om provningen (t.ex. provningsrapportnummer, godkännandenummer):
- 9.10.8.2.4 Om fordon provats: systemkomponenternas referens- eller artikelnummer och material samt upplysningar om provningen (t.ex. provningsrapportnummer, godkännandenummer):
- 9.10.8.3 Totalt läckage i g/år för hela systemet:
- ”

2. Följande punkter skall läggas till i bilaga III:

- ”9.10.8 Gas som används som köldmedium i luftkonditioneringsystemet:
- 9.10.8.1 Luftkonditioneringsystemet är konstruerat för att innehålla fluorerade växthusgaser med en potential för global uppvärmning på mer än 150: JA / NEJ ⁽¹⁾
- Om JA, ange totalt läckage i g/år för hela systemet:
- ”
-

II

(Rättsakter som antagits i enlighet med EG- och Euratomfördragen och vars offentliggörande inte är obligatoriskt)

BESLUT

RÅDET

RÅDETS BESLUT

av den 7 juni 2007

om bemyndigande för medlemsstaterna att i Europeiska gemenskapens intresse ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2006 om arbete till sjöss

(2007/431/EG)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artikel 42 jämförd med artikel 300.2 första stycket första meningen och artikel 300.3 första stycket,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾, och

av följande skäl:

(1) Internationella arbetsorganisationens konvention från 2006 om arbete till sjöss (nedan kallade "ILO" respektive "konventionen") antogs den 7 februari 2006 vid sjöfartsmötet inom ILO:s internationella arbetskonferens, som sammankallats i Genève.

(2) Konventionen bidrar på ett betydande sätt till sjöfartssektorn på internationell nivå genom att främja anständiga arbets- och levnadsförhållanden för sjöfolk och rättvisare konkurrensvillkor för operatörer och redare, och det är därför önskvärt att konventionens bestämmelser kan tillämpas snarast möjligt.

(3) Konventionen innehåller minimiarbetsnormer och lägger därmed grunderna för en internationell kodex för arbete till sjöss.

(4) Gemenskapen strävar efter att åstadkomma lika villkor inom sjöfartsindustrin.

(5) Enligt artikel 19.8 i ILO:s stadgar får konferensens antagande av konventioner eller rekommendationer, eller en medlems ratificering av en konvention, inte i något fall påverka någon lag, dom, sedvana eller överenskommelse som ger de berörda arbetstagarna mer fördelaktiga villkor än de som föreskrivs i konventionen eller rekommendationen i fråga.

(6) Vissa bestämmelser i konventionen omfattas av gemenskapens exklusiva behörighet i fråga om samordning av systemen för social trygghet.

(7) Gemenskapen kan inte ratificera konventionen, eftersom endast stater kan vara parter i den.

(8) Rådet bör därför bemyndiga de medlemsstater som är bundna av gemenskapsbestämmelserna om samordning av systemen för social trygghet på grundval av artikel 42 i fördraget att ratificera konventionen i gemenskapens intresse, på de villkor som fastställs i detta beslut.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Medlemsstaterna bemyndigas härmed att, vad avser de delar som faller under gemenskapens behörighet, ratificera Internationella arbetsorganisationens konvention från 2006 om arbete till sjöss, vilken antogs den 7 februari 2006.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 14 mars 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

Artikel 2

Medlemsstaterna skall eftersträva att vidta nödvändiga åtgärder för att deponera sina ratifikationsinstrument avseende konventionen hos Internationella arbetsbyråns generaldirektör så snart som möjligt, helst före den 31 december 2010. Rådet kommer att se över hur ratificeringen framskrider före januari 2010.

Artikel 3

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna i enlighet med fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen.

Utfärdat i Luxemburg den 7 juni 2007.

På rådets vägnar

M. GLOS

Ordförande

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juni 2007

om förlängning av giltighetstiden för beslut 2002/499/EG när det gäller naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* med ursprung i Republiken Korea

[delgivet med nr K(2007) 2495]

(2007/432/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNA S KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 15.1, och

av följande skäl:

- (1) Enligt kommissionens beslut 2002/499/EG av den 26 juni 2002 om beviljande av undantag från vissa bestämmelser i rådets direktiv 2000/29/EG när det gäller naturligt eller artificiellt dvärgväxta plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* med ursprung i Republiken Korea ⁽²⁾ har medlemsstaterna tillstånd att bevilja undantag från vissa bestämmelser i direktiv 2000/29/EG när det gäller plantor av *Chamaecyparis Spach*, *Juniperus L.* och *Pinus L.* med ursprung i Republiken Korea, under begränsade perioder och på särskilda villkor.
- (2) Eftersom de förhållanden som en gång motiverade detta tillstånd fortfarande råder och det inte har framkommit några nya uppgifter som ger anledning att ändra de särskilda villkoren, bör tillståndet förlängas.
- (3) Beslut 2002/499/EG bör därför ändras i enlighet med detta.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Beslut 2002/499/EG skall ändras på följande sätt:

1. I artikel 2 första och andra styckena skall "2008" ersättas med "2010".
2. Artikel 4 skall ersättas med följande:

"Artikel 4

Medlemsstaterna får tillämpa de undantagsbestämmelser som anges i artikel 1 på plantor som importeras till gemenskapen under följande perioder:

Plantor	Period
<i>Chamaecyparis</i> :	1.6.2004–31.12.2010
<i>Juniperus</i> :	1.11.2004–31.3.2005
	1.11.2005–31.3.2006
	1.11.2006–31.3.2007
	1.11.2007–31.3.2008
	1.11.2008–31.3.2009
	1.11.2009–31.3.2010
<i>Pinus</i> :	1.6.2004–31.12.2010"

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/35/EG (EUT L 88, 25.3.2006, s. 9).

⁽²⁾ EGT L 168, 27.6.2002, s. 53. Beslutet ändrat genom beslut 2005/775/EG (EUT L 292, 8.11.2005, s. 11).

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 18 juni 2007

om tillfälliga nödgärder för att förhindra att *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell förs in till och sprids i gemenskapen

[delgivet med nr K(2007) 2496]

(2007/433/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av rådets direktiv 2000/29/EG av den 8 maj 2000 om skyddsåtgärder mot att skadegörare på växter eller växtprodukter förs in till gemenskapen och mot att de sprids inom gemenskapen ⁽¹⁾, särskilt artikel 16.3 tredje meningen, och

av följande skäl:

- (1) Om en medlemsstat anser att det finns risk för att en skadegörare som inte förtecknas i bilagorna I eller II till direktiv 2000/29/EG förs in till eller sprids inom dess territorium, får den enligt detta direktiv tillfälligt vidta alla ytterligare åtgärder som krävs för att skydda sig mot denna risk.
- (2) Efter det att svampen *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell, i sin anamorfa form även känd som *Fusarium circinatum* Nirenberg & O'Donnell, hade påträffats i skogsodlingsmaterial i den norra delen av Iberiska halvön, underrättade Spanien den 16 juni 2006 de övriga medlemsstaterna och kommissionen om att medlemsstaten den 26 maj 2006 hade antagit officiella åtgärder i form av ett nationellt utrotnings- och bekämpningsprogram för att förhindra vidare införsel och spridning av denna skadegörare på dess territorium.
- (3) *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell (nedan kallad "den angivna skadegöraren") finns inte upptagen i bilagorna I eller II till direktiv 2000/29/EG. En rapport med bedömning av sjukdomsrisk, baserad på det begränsade vetenskapliga material som var tillgängligt, har dock visat att den angivna skadegöraren kan orsaka betydande dödlighet hos *Pinus* spp och trädiskador på *Pseudotsuga menziesii*. Dessa växter finns i stora delar av Europa och flera arter uppvisar stor mottaglighet. Det är därför nödvändigt att hädanefter vidta tillfälliga åtgärder mot införsel till och spridning inom gemenskapen av den angivna skadegöraren.
- (4) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör avse införsel eller spridning av den angivna skadegöraren, avgränsning

av angripna områden i gemenskapen och kontroll av den angivna skadegöraren inom dessa områden, import, produktion och förflyttning i gemenskapen av de angivna växterna inklusive utsäde, och en undersökning för att fastställa närvaro eller långvarig frånvaro av den angivna skadegöraren i medlemsstaterna.

- (5) Resultaten av åtgärderna bör utvärderas regelbundet under 2007 och 2008, främst på grundval av uppgifter från medlemsstaterna. Eventuella uppföljningsåtgärder kommer att övervägas mot bakgrund av resultatet av dessa utvärderingar.
- (6) Medlemsstaterna bör vid behov anpassa sin lagstiftning till detta beslut.
- (7) Resultaten av åtgärderna bör utvärderas på nytt senast den 1 april 2008.
- (8) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut är förenliga med yttrandet från ständiga kommittén för växtskydd.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Definitioner

I detta beslut avses med

1. den angivna skadegöraren: *Gibberella circinata* Nirenberg & O'Donnell.
2. de angivna växterna: växter av släktet *Pinus* L. och arten *Pseudotsuga menziesii*, vilka är avsedda för utplantering, inklusive utsäde och kottar för skogsodlingsändamål.
3. produktionsplats:
 - en fastighet eller en samling fält som utnyttjas som en enda enhet för produktion av växter; detta kan inkludera produktionsplatser som hanteras separat med tanke på växtskyddsmässiga risker, eller
 - ett avskilt skogsskifte.

⁽¹⁾ EGT L 169, 10.7.2000, s. 1. Direktivet senast ändrat genom kommissionens direktiv 2006/35/EG (EUT L 88, 25.3.2006, s. 9).

*Artikel 2***Åtgärder mot den angivna skadegöraren**

Det är förbjudet att föra in den angivna skadegöraren i gemenskapen och att sprida den i gemenskapen.

*Artikel 3***Import av de angivna växterna**

De angivna växterna får införas till gemenskapen endast om de

- a) uppfyller kraven i avsnitt I i bilaga I, och
- b) vid införseln till gemenskapen undersöks och vid behov testas med avseende på förekomst av den angivna skadegöraren i enlighet med artikel 13a.1 i direktiv 2000/29/EG, och konstateras vara fria från skadegöraren.

*Artikel 4***Förflyttning av växter inom gemenskapen**

Utan att det påverkar bestämmelserna i avsnitt II av bilaga II till detta beslut får angivna växter med ursprung i gemenskapen eller som har importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 3 i detta beslut förflyttas i gemenskapen endast om de uppfyller kraven i avsnitt II i bilaga I.

*Artikel 5***Undersökning och rapportering**

1. Medlemsstaterna skall varje år genomföra officiella undersökningar med avseende på förekomst av den angivna skadegöraren och tecken på angrepp av denna skadegörare på deras territorium.

Resultaten av dessa undersökningar skall tillsammans med den förteckning över avgränsade områden som avses i artikel 6 och de åtgärder som anges i avsnitt II i bilaga II rapporteras till kommissionen och de övriga medlemsstaterna senast den 15 december varje år; detta skall dock inte påverka tillämpningen av artikel 16.2 i direktiv 2000/29/EG.

2. Misstänkt eller bekräftad förekomst av den angivna skadegöraren skall omedelbart anmälas till ansvariga officiella organ.

*Artikel 6***Upprättande av avgränsade områden**

Om resultaten av undersökningarna i artikel 5.1 eller en anmälan enligt artikel 5.2 bekräftar att den angivna skadegöraren förekommer i området eller om detta påvisats på annat sätt, skall medlemsstaterna fastställa avgränsade områden och vidta officiella åtgärder i enlighet med avsnitten I och II i bilaga II.

*Artikel 7***Överensstämmelse med beslutet**

Medlemsstaterna skall vid behov anpassa de åtgärder som de har vidtagit för att skydda sig mot införsel och spridning av den angivna skadegöraren på ett sådant sätt att dessa åtgärder stämmer överens med detta beslut och skall därefter underrätta kommissionen om dessa åtgärder.

*Artikel 8***Översyn**

Detta beslut skall ses över senast den 31 mars 2008.

*Artikel 9***Adressater**

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 18 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

BILAGA I

NÖDÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKLARNA 3 OCH 4 I DETTA BESLUT

I. Särskilda importkrav

Utan att det påverkar de bestämmelser som förtecknas i bilaga III del A 1, bilaga IV del A avsnitt I punkterna 8.1, 8.2, 9 och 10 och bilaga IV del B punkterna 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 och 17 i direktiv 2000/29/EG skall angivna växter med ursprung i tredjeländer åtföljas av ett intyg i enlighet med artikel 13.1 i det direktivet. I intyget skall det under rubriken "Ytterligare upplysningar" anges att de angivna växterna kommer från en produktionsplats som är registrerad och övervakas av den nationella växtskyddsorganisationen i ursprungslandet, och

- a) under hela sin livstid har odlats i ett land där det inte finns någon känd förekomst av den angivna skadegöraren, eller
- b) under hela sin livstid har odlats i ett område som den nationella växtskyddsorganisationen i ursprungslandet har konstaterat vara sjukdomsfritt i enlighet med de relevanta internationella normerna för fytosanitära åtgärder; namnet på det sjukdomsfria området skall nämnas under rubriken "ursprungsort", eller
- c) kommer från en produktionsplats där inga tecken på den angivna skadegöraren har konstaterats under officiella inspektioner under en tid på två år före exporten och har testats omedelbart före exporten.

II. Transportkrav

Utan att det påverkar de bestämmelser som förtecknas i avsnitt II i bilaga II till detta beslut, bilaga IV del A avsnitt II punkterna 4 och 5, bilaga IV del B punkterna 7, 8, 9, 10, 11, 12, 16 och 17 och bilaga V del A avsnitt I punkt 2.1 och avsnitt II punkt 1.1 i direktiv 2000/29/EG får angivna växter med ursprung i gemenskapen eller som har importerats till gemenskapen i enlighet med artikel 3 i detta beslut, med undantag för små mängder växter som är avsedda att användas av ägaren eller mottagaren i icke-kommersiellt syfte och där det inte finns någon risk för att den angivna skadegöraren sprids, förflyttas inom gemenskapen endast om de åtföljs av ett växtpass som utarbetats och utfärdats i enlighet med kommissionens direktiv 92/105/EEG ⁽¹⁾ och

- a) under hela sin livstid eller ända sedan de fördes in i gemenskapen har odlats på en produktionsplats i en medlemsstat där det inte finns någon känd förekomst av den angivna skadegöraren, eller
- b) under hela sin livstid eller sedan de fördes in till gemenskapen har odlats på en produktionsplats i ett sjukdomsfritt område som upprättats av det officiella ansvariga organet i en medlemsstat i enlighet med de internationella normerna för fytosanitära åtgärder, eller
- c) kommer från en produktionsplats där inga tecken på den angivna skadegöraren har konstaterats under officiella inspektioner under en tid på två år före exporten och har testats omedelbart före exporten.

⁽¹⁾ EGT L 4, 8.1.1993, s. 22. Direktivet ändrat genom direktiv 2005/17/EG (EUT L 57, 3.3.2005, s. 23).

BILAGA II

NÖDÅTGÄRDER ENLIGT ARTIKEL 6 I DETTA BESLUT

I. Upprättande av avgränsade områden

1. De avgränsade områdena enligt artikel 6 skall bestå av följande delar:
 - a) Ett angripet område där den angivna skadegörarens förekomst har bekräftats och som omfattar alla angivna växter som visar symtom orsakade av den angivna skadegöraren, och
 - b) ett buffertområde vars gräns löper minst 1 km utanför gränsen till det angripna området.Om flera buffertområden delvis täcker varandra eller ligger geografiskt nära varandra, skall det fastställas ett större avgränsat område som omfattar både de berörda avgränsade områdena och områdena mellan dem.
2. Den exakta avgränsningen av de områden som avses i punkt 1 skall grunda sig på säkra vetenskapliga principer, den angivna skadegörarens och dess smittbärares biologi, angreppens omfattning, årstiden och de angivna växternas särskilda fördelning i den berörda medlemsstaten.
3. Om den angivna skadegöraren bekräftas förekomma utanför det angripna området, skall gränstragningen mellan de avgränsade områdena ändras i enlighet med detta.
4. Om de årliga undersökningar som avses i artikel 5.1 visar att den angivna skadegöraren inte påträffats i ett avgränsat område under minst två år i följd, skall detta område avskaffas och åtgärderna enligt avsnitt II i denna bilaga inte längre vidtas.

II. Åtgärder i de avgränsade områdena

De officiella åtgärder som avses i artikel 6 och som skall vidtas i de avgränsade områdena skall omfatta minst följande:

- ändamålsenliga åtgärder för utrotning av den angivna skadegöraren,
 - skärpt övervakning i form av ändamålsenliga inspektioner för att upptäcka varje förekomst av den angivna skadegöraren.
-

KOMMISSIONENS BESLUT

av den 21 juni 2007

om ändring av beslut 2006/415/EG vad gäller vissa skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5 hos fjäderfå i Tjeckien

[delgivet med nr K(2007) 3120]

(Text av betydelse för EES)

(2007/434/EG)

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT
DETTA BESLUT

med beaktande av rådets direktiv 89/662/EEG av den 11 december 1989 om veterinära kontroller vid handeln inom gemenskapen i syfte att fullborda den inre marknaden ⁽¹⁾, särskilt artikel 9.3,

med beaktande av rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 om veterinära och avelstekniska kontroller i handeln med vissa levande djur och varor inom gemenskapen med sikte på att förverkliga den inre marknaden ⁽²⁾, särskilt artikel 10.3, och

av följande skäl:

- (1) I kommissionens beslut 2006/415/EG av den 14 juni 2006 om vissa skyddsåtgärder i samband med högpato­gen aviär influensa av subtyp H5N1 hos fjäderfå i gemen­skapen och om upphävande av beslut 2006/135/EG ⁽³⁾ fastställs vissa skyddsåtgärder för att förhindra att aviär influensa sprids till sjukdomsfria delar av gemenskapen genom förflyttning av såväl fåglar som produkter av dessa fåglar.
- (2) Tjeckien har anmält ett utbrott av högpato­gen aviär in­fluensa av subtyp H5 hos fjäderfå på sitt territorium och har vidtagit lämpliga åtgärder inom ramen för beslut 2006/415/EG, inklusive upprättat A- och B-områden enligt artikel 4 i det beslutet.
- (3) Kommissionen har kunnat konstatera att gränserna till de A- och B-områden som den behöriga myndigheten i

Tjeckien har upprättat befinner sig på tillräckligt avstånd från platsen för utbrottet. A- och B-områdena i Tjeckien kan därför bekräftas och det kan fastställas hur länge denna regionalisering skall gälla.

- (4) Det är därför nödvändigt att ändra beslut 2006/415/EG i enlighet med detta.
- (5) De åtgärder som föreskrivs i detta beslut bör ses över vid nästa möte i ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Bilagan till beslut 2006/415/EG skall ändras i enlighet med bilagan till det här beslutet.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 21 juni 2007.

På kommissionens vägnar

Markos KYPRIANOU

Ledamot av kommissionen

⁽¹⁾ EGT L 395, 30.12.1989, s. 13. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2004/41/EG (EUT L 157, 30.4.2004, s. 33. Rättat i EUT L 195, 2.6.2004, s. 12).

⁽²⁾ EGT L 224, 18.8.1990, s. 29. Direktivet senast ändrat genom Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/33/EG (EGT L 315, 19.11.2002, s. 14).

⁽³⁾ EUT L 164, 16.6.2006, s. 51. Beslutet ändrat genom beslut 2007/128/EG (EUT L 53, 22.2.2007, s. 26).

BILAGA

Bilagan till beslut 2006/415/EG skall ändras på följande sätt:

1. I del A skall följande läggas till:

"ISO Landskod	Medlemsstat	A-område		Tillämpning till och med den (artikel 4.4 b iii)
		Kod (om sådan finns)	Namn	
CZ	TJECKIEN			30.6.2007
	Skyddsområde		BOHUŇOVICE CEREKVICE NAD LOUČNOU HORKY ČESKÉ HEŘMANICE DŽBÁNOV TISOVÁ VRAČOVICE-ORLOV (partly) HRUŠOVÁ (partly) ZÁLŠÍ VYSOKÉ MÝTO	
	Övervakningsområde		LEŠTINA (partly) NOVÉ HRADY ŘEPNÍKY BOHUŇOVICE CEREKVICE NAD LOUČNOU DOLNÍ ÚJEZD HORKY CHOTOVICE (partly) MAKOV MORAŠICE NOVÁ SÍDLA OSÍK PŘÍLUKA ŘÍDKÝ SEDLIŠTĚ SUCHÁ LHOTA TRŽEK ÚJEZDEC VIDLATÁ SEČ ÚSTÍ NAD ORLICÍ BRANDÝS NAD ORLICÍ BUČINA ČESKÉ HEŘMANICE DOBŘÍKOV DŽBÁNOV HRÁDEK BĚSTOVICE NASAVRKY CHOCEŇ JAVORNÍK JEHNĚDÍ KOLDÍN LIBECINA MOSTEK NĚMČICE (partly) ORLICKÉ PODHŮŘÍ OUCMANICE PODLEŠÍ (partly) PUSTINA ŘETOVÁ ŘETŮVKA (partly) SKOŘENICE SLATINA SLOUPNICE SRUBY SUDISLAV NAD ORLICÍ SVATÝ JIŘÍ TISOVÁ ÚJEZD U CHOCEŇ	

ISO Landskod	Medlemsstat	A-område		Tillämpning till och med den (artikel 4.4 b iii)
		Kod (om sådan finns)	Namn	
			VLČKOV (partly) VODĚRADY VRACLAV VRAČOVICE-ORLOV HRUŠOVÁ ZÁDOLÍ KOSOŘÍN ZÁLŠÍ ZÁMRSK ZÁŘECKÁ LHOTA VYSOKÉ MÝTO LITOMYŠL (partly)”	

2. I del B skall följande läggas till:

ISO Landskod	Medlemsstat	B-område		Tillämpning till och med den (artikel 4.4 b iii)
		Kod (om sådan finns)	Namn	
CZ	TJECKIEN	00053	PARDUBICKÝ KRAJ: OKRES: Chrudim, Pardubice, Svitavy Ústí nad Orlicí.	30.6.2007
		00052	KRÁLOVEHRADECKÝ KRAJ: OKRES: Rychnov nad Kněžnou”	